

Planejen dues
noves pistes
de l'aeroport
sobre el mar

Les cases regionals del Prat es plantegen reciclar-se o tancar

No troben
el relleu
generacional

Les subvencions
no permeten
la subsistència

Julio Anguita al Prat: "Cal refundar Izquierda Unida"

RESTAURANT *Cal Ramon*

Especialidades de surtido de ibéricos
Disfrute de nuestras tapas
Menú diario y reserva al **93.370.99.12**

C. PABLO NERUDA, 56 · EL PRAT DE LLOBREGAT · TEL. 93.370.99.12

Viking

Moda infantil · Puericultura · Ulleneria

Römer

nurse

JANE

Britax

Totes aquestes marques les pots trobar
a la teva botiga **Viking**

Avgda. Verge de Montserrat, 161 · Telf. 93 478 51 44 · El Prat de Llobregat

*Plegat fàcil i
ergonòmic,
completament
equipats*

Assessoria

Baltasar Grup Assessor

- FISCAL
- LABORAL
- COMPTABLE
- JURÍDICA

MANUEL NAVARRETE
ADVOCAT

Av. Verge de Montserrat, 132 - 1º 4ª - 08820 El Prat de Llobregat
Tel. 93.478.56.34 Fax. 93.379.79.97 - navarrete@forumlegalyeconomico.com

Més enllà del folklore

Que el temps passa factura a tothom és una obvietat que poca gent es planteja quan parlem d'institucions en comptes de fer-ho de persones. És el cas de les cases regionals que van néixer al Prat a mitjans dels vuitanta com a element aglutinador dels immigrants andalusos, extremenys o aragonesos que hi havien arrelat una o dues dècades abans. La majoria de persones implicades en mantenir vius aquests centres tradicionals ronden, si més no, l'edat de la jubilació. Envelleixen ells i, per tant, també ho fan els centres regionals, situació que s'agreuja perquè els fills dels qui van iniciar amb il·lusió aquests projectes no volen implicar-s'hi en la seva continuïtat.

Els més joves no estan per dedicar temps a balls regionals, processons, cantades i d'altres activitats que caracteritzen la vida de les cases regionals pratenques. Té la seva lògica. Potser sí que s'han allestat en un ambient on les tradicions regionals encara tenien el seu pes, però les dents de veritat els han sortit vivint la societat i els costums de la seva autèntica terra: el Prat, Barcelona, Catalunya. Com a conseqüència, les cases regionals es troben amb la necessitat urgent de plantejar-se un canvi radical si volen continuar existint. Potser l'època del folklore s'ha acabat i comença el temps de les exposicions de nous artistes d'aquestes regions, de la promoció del turisme rural o cultural, dels intercanvis entre el món universitari d'aquí i d'allà...

Potser les cases regionals haurien de començar a plantejar-se com una espècie d'ambaixada de les autonomies a les quals representen. Actualment, i durant bona part de l'any, queden reduïdes a un local on, en dates concretes, es fan activitats cada cop més oblidades i la resta del temps funcionen bàsicament com un bar. És cert que l'esforç per organitzar les activitats tradicionals té un mèrit enorme, i més encara si tenim en compte l'ajustat pressupost amb què compten —amb les subvencions no cobreixen ni la meitat de les despeses—, però també és cert que aquestes activitats són cada cop més fora de l'ideari d'unes noves generacions que ja han crescut arrelades a Catalunya i sense tanta necessitat de "fer pinya" com van tenir el seus pares.

És la globalització a escala de ciutat. El fet diferencial de les regions mereix un gran respecte, però d'aquí a uns anys haurà d'anar molt més enllà del folklore si vol subsistir.

Delta

ASSOCIACIÓ CULTURAL DELTA DEL LLOBREGAT

Redacció i Administració: Castella, 5 baixos.
Telèfons: 93 379 05 33 · 93 370 69 12 Fax: 93 379 05 33 · periodicedelta@yahoo.es

CONSELL EDITORIAL Director: Josep Maria Canalias
President Director Adjunt: Vicenç Tierra · Cap de redacció: Javier Martínez
Alfredo García · La crònica de la ciutat i cultura: Neus Macías, Mariano
Vice-President Martínez, Sergi Olivera, Imanol Crespo, Sergi Falcó · Esports:
Josep Maria Canalias Toni Espigares, José David Muñoz, Manolo Gol, Lalo González,
Secretari Elisenda Gálvez, Jaume Monés Feu, Jaume Vilà, Miriam Roures
Pere Manuel Azuara Fotos: Aurelio Poyato, Joaquim Torrent · Publicitat: Marta
President d'Honor Raventós, Jaume Monés
Jaume Monés Maquetació: Mariano Martínez

(≡) ACPC Associació Catalana de la Premsa Comarcal
MEMBRE FUNDADOR

Dipòsit Legal B.49419-1977
Tallers gràfics de Rúbica
Frederic Soler, 81-83 · El Prat de Llobregat

PREMI TASIS-TORRENT 1996

Delta, el periòdic del Prat, no es fa responsable de l'opinió expressada en els articles signats.
La línia del diari queda recollida en la pàgina editorial
Fotografia portada: Joaquim Torrent

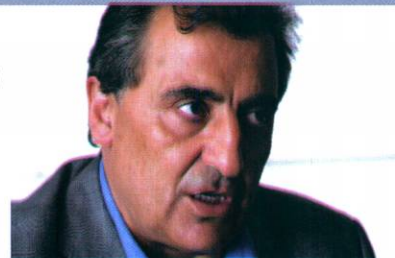
EL TEMA

5 El futur incert de les cases regionals: reciclar-se o tancar

L'ENTREVISTA

9 Jordi Codina, president d'Amics d'El Prat

LA POLÍTICA

15 Julio Anguita visita El Prat i aposta per una refundació d'Izquierda Unida

LA CRÒNICA DE LA CIUTAT

26 El carrer Ferran Puig celebra la seva festa major

LA GENT D'EL PRAT

29 Enrique Rubio, un col·leccionista de monedes i rareses

LA CULTURA

34 El pintor Pau Bayón presenta la seva obra a Torre Balcells

ELS ESPORTS

39 Entrevista a la taekwondoca Tamara Good
42 Arseni Conde, reelegit president del C.B. Prat

DELTA NÚMERO 333 JUNY 2008

GRUPRAT S.A.

GRUAS TORRE PLUMA ABATIBLE

NOVEDAD!!

0
2
3
7
0
0
1

Obra: Sant Cugat (BCN)

FUNCIONABILIDAD:

Obra: Colegio (BCN)

Se instalan para evitar que las cargas sobrevuelen por encima de la línea de corriente y del colegio. El gruísta sube y baja la pluma cuando lo considere, y luego trabaja normalmente

restaurant FESTES tapes CONCERTS...

OCI I DIVERSIÓ!!

+info: www.circuitprat.com tf. 933790257

l'artesà

CASINO

desde 1968

TAPAS SELECTAS

DISFRUTA DEL MAYOR SURTIDO DE TAPAS
ESPECIALIDAD EN

ANCHOAS DEL CANTÁBRICO

PATATAS BRAVAS

BACALAO A LA LLAUNA

JAMÓN IBÉRICO

GAMBAS DE HUELVA

CARNES IBÉRICAS

Primer de Maig, 12 · Tel./fax. 93 379 43 59 · 08820 El Prat de Llobregat

Tradiciones vivas con un futuro incierto

Las casas regionales gozan de buena salud pero preocupa su continuidad por la poca implicación de los jóvenes

SERGI OLIVERA / Lugares de reunión y expresión de toda aquella gente que vino a Catalunya en busca de un futuro más próspero, las casas regionales han servido de segundo hogar para comunidades de diferentes procedencias: andaluces, aragoneses, extremeños... En el esfuerzo por mantener y dar a conocer sus raíces, a la misma vez que edificaban un trampolín para su integración en el tejido social pratese y catalán. De viaje por tres "regiones" de El Prat: la Casa de Andalucía, la Casa de Aragón y el Centro Extremeño Ruta de la Plata, hemos comprobado el estado en el que se encuentran, lo que han conseguido y cómo ven el futuro, dado que la falta de implicación por parte de las nuevas generaciones hacen peligrar la continuidad de los centros regionales, o al menos de la forma en la que los hemos conocido hasta ahora.

Integración social en función de las raíces

Las casas regionales tienen su germen en la llegada masiva de inmigrantes a Catalunya desde las zonas rurales del estado más empobrecidas durante el franquismo más tardío, en los años 60 y 70. Una vez estos inmigrantes se fueron asentando, nacieron las casas regionales como punto de unión entre gente de origen afín que realizaron su identidad a la vez que se integraban en la sociedad de acogida. Según Francisco Jódar, presidente de la Casa de Andalucía (fundada en 1985 y con unas 300 familias asociadas), son como una "embajada" de Andalucía en El Prat y Catalunya que nació "con dos objetivos: crear un ambiente común y facilitar el retorno a casa de los andaluces que así lo quisieran". Estos 23 años de vida y actividades, les han servido "para integrarnos en el tejido asociativo del Prat, en colaboraciones con el ayuntamiento,

Un socio de la Casa de Aragón lee la prensa regional mientras otros disfrutaban de la partida de cartas.

Las subvenciones son importantes pero no permiten la subsistencia total

con otras casas, entidades de todo tipo e incluso asociaciones de vecinos, nosotros siempre colaboramos cuando se nos pide".

Para José Pardo, miembro de la junta del Centro Extremeño Ruta de la Plata (fundado en 1996 con unos 400 socios, el 90% originarios de Garrovillas) y responsable de los bailes regionales, el objetivo es mantener las raíces: "expresar aquí lo que se hacía en Extremadura, no olvidar nuestras costumbres y estar todos los extremeños juntos". Otro ejemplo es la Casa de Aragón (desde 1981, con cerca de 180 familias asociadas), que

al igual que andaluces y extremeños, muestran su idiosincrasia a la vez que su integración en fechas señaladas como la Festa Major: "colaboramos en el pasacalles del día del pregón y al día siguiente hacemos una diana por la mañana junto a los Diablos, también estamos en la Mostra d'Entitats de la Fira Avícola", reconoce José Antonio Gómara, vicepresidente de la casa.

El folclore, la pieza básica

José Pardo lo tiene claro: "lo que da sentido a una casa regional es el folclore, los grupos de baile, los coros y danzas... incluso la matanza del cerdo". El folclore es la pieza fundamental de una casa regional, porque es aquello que une a todos sus asociados en torno a las raíces comunes. A partir de ahí surge todo lo demás: el bar como centro social o mil y una actividades no estrictamente relacio-

La Casa de Aragón lucha por mantener su histórico local

nadas con el folclore, desde grupos de teatro a talleres de costura, pasando por clases de catalán, certámenes de poesía u organización de karaokes.

En el caso de la Casa de Andalucía, la Semana Santa adquiere un papel relevante en cuanto a la expresión de su idiosincrasia con las procesiones de la Cofradía de Jesús Crucificado y Nuestra Señora de los Dolores, acompañadas por la banda de tambores y cornetas. Extremeños y aragoneses lo encaran más a sus bailes regionales típicos, los primeros con sus jotas, fandangos, rondeñas y danzas, y los segundos también con sus jotas o la muestra folclórica que organizan para la fiesta mayor, donde invitan a grupos regionales representativos de toda España e incluso internacionales: "Este año vendrán unos mejicanos", nos recuerda José Antonio Gómara.

Un funcionamiento sencillo

Todas las casas funcionan de forma asamblearia; los socios votan periódicamente a los integrantes de la junta directiva y deciden sobre los proyectos propuestos. Por otra parte, las subvenciones son vitales para que los centros regionales puedan programar sus actividades. En base a su carácter cultural, distintas administraciones prestan dinero a las casas para que puedan llevar a cabo sus proyectos: el ayuntamiento, la diputación, la Generalitat... incluso los gobiernos y diputaciones de las comunidades autónomas de origen también colaboran. Pero que nadie se engañe, las subvenciones no son ninguna ganga ni sostienen para nada el total de gastos de una casa regional. "Para organizar

Miembros del Centro Extremeño Ruta de la Plata ensayan el guión de su próxima obra de teatro.

Un coro rociero en pleno ensayo en la Casa de Andalucía

una actividad, recogiendo subvenciones de distintas administraciones a lo mejor consigues la mitad o el 49%, el resto lo tiene que aportar la propia entidad", explica Jódar. Por eso, los centros regionales deben moverse dentro de sus límites de financiación y programar bien para que las subvenciones sean concedidas. Las cuotas que pagan los socios y los beneficios que genera el bar o la publicidad son fuentes de ingresos que se utilizan para organizar actividades.

Y después ¿qué?

Cuando se les pregunta por el futuro de la casa, nuestros interlocutores arrugan un poco el gesto. Por ley de vida, dentro de unos años será la tercera generación de aquellos inmigrantes fundadores los que deberían seguir con el legado, pero eso es algo bastante incierto. La juventud ya no tiene tan presente sus raíces familiares y se implica en general poco con

las actividades folclóricas. "Cuando eres pequeño tus padres te llevan y te hace gracia. Luego la gente se pone a estudiar, trabajar, otros se casan, y si lo dejan un tiempo luego volver cuesta mucho", nos cuenta José Pardo, que curiosamente maneja todo lo relacionado con los bailes regionales extremeños con 20 años de edad, una auténtica rara avis, como él mismo reconoce: "Cada vez hay menos grupos de baile. De las 22 casas extremeñas que había en Catalunya con grupo ahora quedan unas cuatro, entre ellas nosotros, pero cada vez es más difícil". Él pone todo de su parte y busca maneras de incentivar la participación: "Intento buscar nuevos bailes, porque Extremadura es muy rica en coros y danzas, y busco variantes para no hacer siempre lo mismo y conseguir que se apunten más jóvenes".

En el caso andaluz, Francisco Jódar no cree que la Casa de Andalucía vaya a desaparecer, pero tiene muy claro

que va a tener que cambiar: "el nombre de nuestra casa, no, lo que perderá es el sentido inicial para el que se fundó, a eso le auguro muy poco futuro. Puede permanecer como centro social que colabore en momentos puntuales para organizar actividades". La situación se acepta con total normalidad: "nuestros hijos y nietos ya tienen su vida hecha aquí y es normal que eso cambie. Lo que veo mal es que se pierda el asociacionismo, porque su existencia es un síntoma de una sociedad potente, donde la gente se une y tiene poder para cambiar las cosas, y eso es lo que veo que se está perdiendo en general, no sólo en las casas regionales".

En la Casa de Aragón tienen ahora mismo problemas más importantes que la falta de juventud, cosa de la que no se pueden quejar según José Antonio Gómara. La asociación aragonesa está en lucha para poder conservar su ubicación de siempre, en el número 73 de

la calle de Enric Morera. A diferencia de andaluces y extremeños, que tienen locales en propiedad, la Casa de Aragón está en un edificio de alquiler. A causa de una ley de 1994 el precio del arrendamiento se podría más que duplicar y ser inviable económicamente para la asociación. En 2004 recurrieron una sentencia que les obligaba a abandonar el inmueble y salieron victoriosos por su carácter cultural, pero esta "moratoria" dura 5 años, "así que el que viene volvemos a estar en la picota", nos recuerda José Antonio Gómara, que ve "un futuro difícil sobretodo por el tema del alquiler. Es algo que cuesta asimilar después de tanto trabajo. Mantenerlo tantos años (27) ha sido un privilegio pero con estas dificultades también hay momentos en que te cansas". Pese a lo incierto del futuro, que nadie dude de que, mientras siga la gente que está al frente, nuestras casas regionales tendrán cuerda para rato. •

ÀTIC ESPLÈNDID EN VENDA

Carrer Lo Gaiter del Llobregat nº 26-32

Menjador, cuina, 4 habitacions, tot exterior amb sol,
2 banys, 120 m² habitables, llar, calefacció,
aire refrigerat, 40 m² balcó, 90m² terrassa, obra 2 anys.

Telf. 93 379 01 98 - 93 478 80 17

Ferram

Fusteria i decoració

Ens trobareu a les noves oficines de
l'Avinguda Josep Anselm Clavé, 86-88

Telèfon: 93 479 18 70 • Fax: 93 479 10 45 • e-mail: carpinteria@ferram.com

Consum d'energia i conservació del medi ambient

Per raó del meus hobbies post jubilació vaig participar en l'organització d'unes jornades sobre el Manteniment en el Sector Energètic el juny de l'any passat en A Coruña. Va donar la conferència inaugural un alt càrrec de Repsol qui va fer èmfasi en la necessitat de fer compatible el creixement de la població amb la demanda energètica i la reducció d'emissions de CO₂ a l'atmosfera. El consum d'energia va creixent de forma desmesurada i cal posar-hi fre i, quant al CO₂, amb la previsió de creixement del nombre de vehicles de tota mena arreu del món, tots ells consumidors de combustibles d'origen fòssil, per més limitacions que es posin en les emissions, el global que s'emetrà malmetrà el medi ambient. Cal fer canvis tecnològics que no afectin ni contaminin l'atmosfera.

Va facilitar unes dades que reflecteixen un greu desequilibri: els 1000 milions d'habitants més rics del planeta consumeixen més del 50 % de l'oferta mundial energètica i per contra, els 1000 milions d'habitants més pobres del planeta tan sols consumeixen el 4 % d'aquesta oferta. Les reserves energètiques de combustibles fòssils s'esgotaran, segons les seves dades, en pocs anys d'acord amb la creixent demanda. El missatge final era clar, cal un ús acurat de l'energia, calen canvis tecnològics i cal reduir les emissions de CO₂ a l'atmosfera.

El que diem l'estat del benestar té una marcada tendència a un consum excessiu d'energia. Cal veure-ho en l'increment constant de vehicles en circulació, d'aparells d'aire condicionat en servei, de l'ús de tota mena d'electrodomèstics, etc ... És molt feixuc fer que s'abandoni aquesta necessitat que el consumisme ha creat. Les noves tecnologies avancen en la reducció energètica, de consumibles, d'emissions de CO₂, però avancen també cap uns combustibles alternatius anomenats biocombustibles, que ja comença a aixecar veus en desacord amb aquesta producció. S'ha pogut llegir aquests titulars en la premsa diària: "Revolta contra la fam", "L'encariment del petroli, els biocombustibles i un comerç injust disparen els preus dels aliments".

Tal com jo ho entenc, potser estic equivocat, no és de rebut que per afany de guanyar diners ràpidament en un negoci que es preveu més productiu, es malmetin plantacions agràries reconvertint-les en productores de combustibles. En aquesta vida tot precisa d'un equilibri. No és acceptable fer servir grans quantitats de matèria primera bàsica i necessària per a l'alimentació, per satisfer una demanda de relativa necessitat, des d'un punt de vista global, com són els biocombustibles.

S'ha de ser creatiu i buscar d'altres alternatives, però no tant sols aquesta doncs, en aquests 1000 milions d'habitants pobres del planeta se'ls hi agreujarà la penúria de manca d'aliments. El problema no té fàcil solució, hi ha massa interessos de per mig, però cal buscar-la. Tal vegada els Governos haurien de dictar i fer complir unes normes clares que no permetin especular amb la fam del món. S'ha de tenir un esperit més solidari.

El tema en la seva globalitat és complex. Per una banda la manca, evident per l'exagerat consum que tenim, del petroli i derivats. Per una altra, l'excessiu consum energètic quant a elec-

tricitat per la moda que en tot moment se'ns imposa. ¿Qui no vol ser més que el veí en modernitat en electrodomèstics? Ja ho hem remarcat quant a malmetre el medi ambient: el fem malbé per les emissions de CO₂. Tots aquests aspectes tenen una més o menys fàcil solució, però difícil de dur a terme, al menys al meu entendre. Un consum exagerat de petroli ve donat pel cada dia més elevat nombre de vehicles que estan circulant per terra o aire. A més del consum, hem de patir les seves emissions de CO₂. S'està avançant amb la millora de les màquines per reduir consums i emissions, però ¿com podríem fer que la gent acceptés reduir el nombre de vehicles de tota mena que estan circulant sense necessitat? Serveixi com exemple del que vull dir, sense crítica intencionada, ¿quants vehicles estan circulant per anar al treball amb un sol viatger que és el conductor? ¿Per què no és atractiu el transport públic? ¿Potser perquè no n'hi ha prou o és insuficient o mal organitzat?

¿I què succeeix amb el consum elèctric? Sembla que una casa ja no és digna sinó disposa dels electrodomèstics més al dia. Amb això, amb la nostra actitud, fem un consum fora de lloc d'electricitat. Seria bo un exercici d'anàlisi de què és el que realment necessitem i tenim. Sóc conscient dels avantatges que comporta tot això però, fent-ne un ús racional i buscant i utilitzant accions de millora en els consums.

Pel que fa referència a les emissions de CO₂ la solució no és tan senzilla, encara que s'estudien millores en els vehicles per no arribar als límits permesos, doncs també hi ha una part molt important deguda a la indústria. S'han establert uns límits anuals d'emissions en funció, entenc, del tipus d'indústria i la seva producció. Però es dona el cas que aquesta quota s'està convertint, segons dedueixo de la premsa diària, en un recurs econòmic per moltes empreses. Si no arriben a la quota que els pertoca, es venen el que els sobra a les moltes empreses disposades a comprar aquest valor, perquè no inverteixen el suficient per complir la seva quota. Això, al meu entendre, no és de rebut. Si estem parlant que cal reduir les emissions de CO₂, així no ho farem mai. Al menys des del món industrial, mentre es permeti que es puguin vendre i comprar uns drets que vulguis o no són de tots, no ja d'un país o d'una reglamentació. Deia la premsa si no és paradoxal que unes empreses disposin d'uns ingressos per no fer rés. Bé, amb aquesta nova era que ens toca viure sembla que nous valors "no borsaris" es posen de moda i són els drets del CO₂.

Encara hi ha molt per fer, i es pot veure en el conjunt exposat. Moltes famílies passen penúries per manca d'energia, tenim uns consums fora de lloc tant del petroli com energètic, malmetem les fonts primàries de vegetació que són el revulsiu contra les emissions de CO₂ i fem els màxims esforços perquè la degradació mediambiental vagi creixent dia rere dia. Tenim un planeta que no ens el mereixem i així l'anem malmetent. Qui sap si el que hem vist en pel·lícules de ciència ficció no esdevindrà una realitat i ben aviat tindrem un planeta mort. ¿Ens ho mereixem?

PERE RODRÍGUEZ I DARNÉS

**REGALO PROMOCIONAL
Y DE EMPRESA**

L'Estany de la Magarola. 9-11. Local 1
08820 El Prat de L. (Barcelona)
Teléfono 639.37.40.46
Tel/Fax. 93.478.13.53
email: trpublicidad@telefonica.net

BOLSOS

Delcar

Artículos de piel y viaje

Frederic Soler, 6 • Telf. 93 370 19 53 • EL PRAT DE LLOBREGAT

COOPERATIVA
INDUSTRIAL DE
TRANSPORTES
• EL PRAT •

Teléfonos
93 658 21 33 • 93 658 21 37
Fax
93 659 40 97

C. Andorra, 63-65 Viladecans
e-mail: transportespratscl@telefonica.net

SEUPRAT

Nos hemos
trasladado a la nave
del Polígono
Can Calderón de
Viladecans

ALMACENAJE Y DISTRIBUCIÓN
Tel. / Fax.: 93 659 40 97
e-mail: seupratlogistic@telefonica.net

Asesoría Técnica Laboral

ADMINISTRADOR DE FINQUES

LABORAL • FISCAL • CONTABLE • ADM. DE FINCAS • SEGUROS

Juzgados de los Social • S.M.A.C (Conciliaciones) • Alta empresas en Seguridad Social • Seguros Sociales • Nóminas • Contratos de trabajo • Autónomos • Pensiones • Inspección de Trabajo

I.A.E. - I.V.A • Declaraciones de Renta • Impuestos de Sociedades • Contabilidades • Constitución y Legalización de Sociedades y Cooperativas • Cuentas anuales y Registro Mercantil

Vehículos • Multiriesgos del Hogar • Multiriesgo comercio • Comunidades • Vida • Planes de pensiones • Enfermedad • Accidentes • Incendio

Administración de comunidades, pisos y locales • Alquiler de pisos y locales • Traspasos locales de negocio • Contratos arrendamiento • Tramitación cédulas de habitabilidad • Informes registro de la propiedad

Francesc Balcells, 10 (entrada por C. Lleida) • Telf. 93 379 59 99 • Fax. 93 478 81 07 El Prat de Llobregat

CENTRE MÈDIC

El millor servei mèdic al seu costat

Telèfon: 93 479 16 90

Horari de visites concertades i d'urgències
de 8 a 20 hores.

• **Especialitats:** Medicina General, Traumatologia, Ginecologia, Pediatria, Dermatologia,fins a 20 especialitats.

• **Serveis:** Anàlisis clínics, Fisioteràpia, Radiologia, ecografies i mamografies

Concertat amb mútues asseguradores i laborals

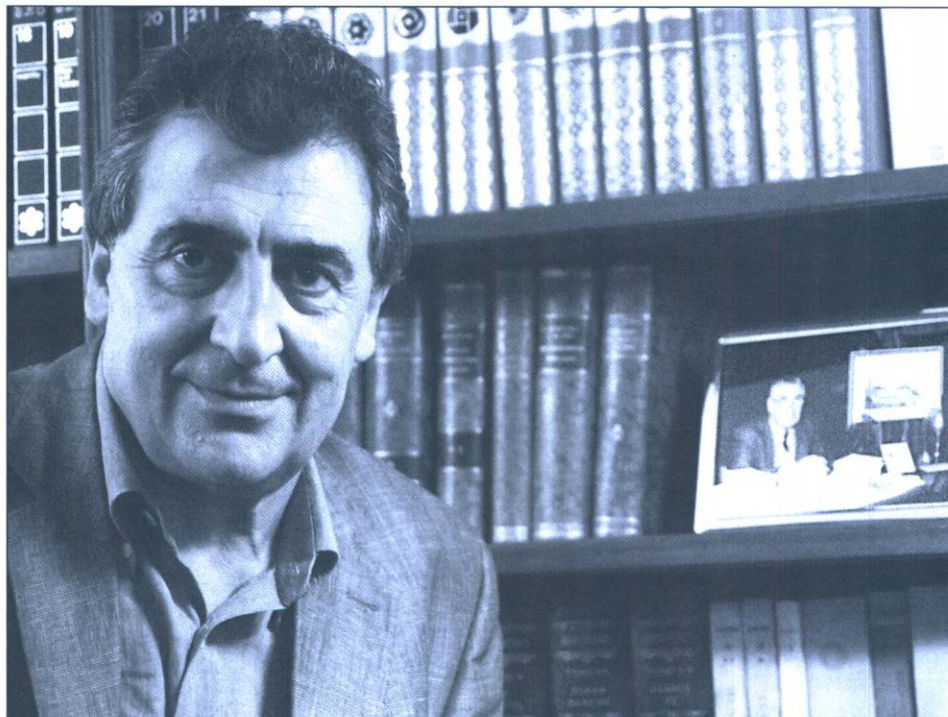
C. Ignasi Iglesias, 81-83 • El Prat de Llobregat

Jordi Codina, president d'Amics d'El Prat

“No volem jugar a política; per a això ja hi ha els polítics professionals”

JAVIER MARTÍNEZ / Jordi Codina (El Prat, 1955) és fill de l'ilustre -i fa un any desaparegut- doctor Jaume Codina. Advocat de professió, va estudiar Dret, perquè sosté que, “ben utilitzada és una carrera que ajuda a resoldre problemes”. Mai ha estat bon estudiant, confessa, però es considera un bon professional i veu el seu despatx, obert des de fa tres dècades, com un termòmetre del que passa al Prat. Es considera afortunat d'haver nascut al Prat, perquè això li va permetre prendre part en el pols que als anys setanta hi havia entre l'administració i les indústries que explotaven els aqüífers sense control. Així, tot just acabada la carrera de dret, entrava com a secretari general de l'Associació Espanyola d'Aigües Subterrànies, càrrec que segueix ocupant. Recentment, ha estat nomenat president d'Amics d'El Prat, una entitat amb mig segle d'història a la qual en Codina vol treure l'estigma carrincló per tal de transformar-la en una associació que dinamitzi i projecti la imatge de la ciutat cap a l'exterior.

—Quins canvis ha previst per a una entitat històrica com Amics d'El Prat?

—Per la pervivència de l'entitat, calia un canvi de mentalitat. S'ha fet un pas important creant diferents seccions o comissions per enfocar diferents temàtiques: economia, medi ambient, per analitzar per exemple si el municipi ha complert amb l'agenda 21, societat... Volem defensar el patrimoni històric i animar el debat sobre la sostenibilitat d'aquest poble. També volem ser un punt alternatiu d'aproximació als agents socials i econòmics de la ciutat, però sense jugar a política.

—M'ho ha tret de la boca. És que, pel que m'explica, s'assemblen molt a un grup de pressió política, de l'estil de Ciutadans pel Canvi o la desapareguda Plataforma de Defensa del Prat...

—No. Per jugar a política, ja hi ha els polítics professionals. A Amics d'El Prat hi ha gent de tots els colors. El que passa és que com a aquest poble només hi ha un discurs políticament correcte, sembla que qualsevol cosa que generi debat hagi de tenir finalitat política. Ningú no ens hauria de veure com un intent de govern a l'ombra, com s'està dient.

—Es diu això, de vostès?

—És el que a mi m'arriba, però vull dei-

“Volem ser un punt alternatiu d'aproximació als agents socials i econòmics de la ciutat, però sense jugar a política”

—No. Per jugar a política, ja hi ha els polítics professionals. A Amics d'El Prat hi ha gent de tots els colors. El que passa és que com a aquest poble només hi ha un discurs políticament correcte, sembla que qualsevol cosa que generi debat hagi de tenir finalitat política. Ningú no ens hauria de veure com un intent de govern a l'ombra, com s'està dient.

—Però l'entorn d'Amics d'El Prat s'ha relacionat històricament amb la gent del nucli antic, un sector que, alhora, se l'ha relacionat molt amb el discurs polític de CiU. Aquest partit pateix un moment feble aquí al Prat i al mateix temps vostès reestructuren i reforcen Amics d'El Prat. Podrien vostès aportar a CiU un ideari renovat?

—Anem per parts. Estic d'acord que Amics d'El Prat s'ha mogut al voltant del “Prat vell”, però respecte al suport d'aquest sector a CiU, tinc els meus dubtes. El partit majoritari del Prat també rep molts vots d'aquest sector. D'altra banda, seria un error per l'entitat identificar-se amb un partit polític determinat. No ho farà mai, i jo no tinc cap carnet que no sigui la hipoteca amb la meva

caixa i el del club de futbol pel que tinc simpatia. El Prat és molt més que el casc antic i ens pensem obrir al màxim a tothom. Una altra cosa és que els polítics ens tornin aquesta reciprocitat que els estem oferint. De vegades, però, et sorprens de com reaccionen certs polítics.

—Pel seu gest, vol dir que s'espanten?

—Home... no seria tan petulant, però és cert que veuen en nosaltres un element dinamitzador no previst i es crea una certa... diguem-ne expectativa.

—Un dels problemes de les entitats culturals és el relleu generacional. Com es pot atreure gent jove per tal que s'involucrin en projectes com el d'Amics d'El Prat?

—Això és un problema que compartim amb moltes altres entitats del Prat. Una persona jove té pel davant feina, família, etc. Quan tens una certa edat és quan t'hi pots dedicar a altres coses. Si que veiem que fills de socis històrics estan agafant el relleu i quan celebrem reunions i sopars, s'estan apropant sectors, com l'industrial, que no havien tingut gaire relació amb l'entitat. Però el tema “jove” és el problema de fons. Potser una remodelació del local dotant-lo de noves tecnologies per tal que els estudiants l'utilitzin com a eina d'estudi podria ajudar-nos en part.

—Recentment han “fitxat” vostès en Jordi

Goñi, una nova figura que, pel que expliquen, destaca en els col·loquis i xerrades. Què aporta aquest personatge a la seva entitat?

—És una satisfacció tenir-lo amb nosaltres. Té una llarga experiència amb col·lectius, però fins ara no havia trobat el seu espai. És un gran advocat i havia estat director general d'una empresa química. Implicat amb la ciutat, jurista i amb capacitat d'organitzar, en resum, és una figura clau per tal de projectar la imatge externa del Prat.

—Al Prat li cal una campanya de màrqueting?

—El Prat no està reconegut fora d'aquí. Li cal organitzar activitats que donin transcendència a la ciutat de cara a l'exterior. Cal articular la ciutat al voltant d'algun col·lectiu econòmic; ara ens hem vinculat més amb l'ACIP [Associació de Comerciants i Industrials del Prat]. La nostra ciutat té un potencial econòmic que mereix més reconeixement de les institucions. Si la llei financera obligués a destinar l'obra social de les caixes no tant en funció de la seu de l'entitat sinó allà on es recaptin els diners, el Prat tindria molt a dir; però ara al Prat no hi ha il·lusió; estem en una situació de desídia que no genera res.

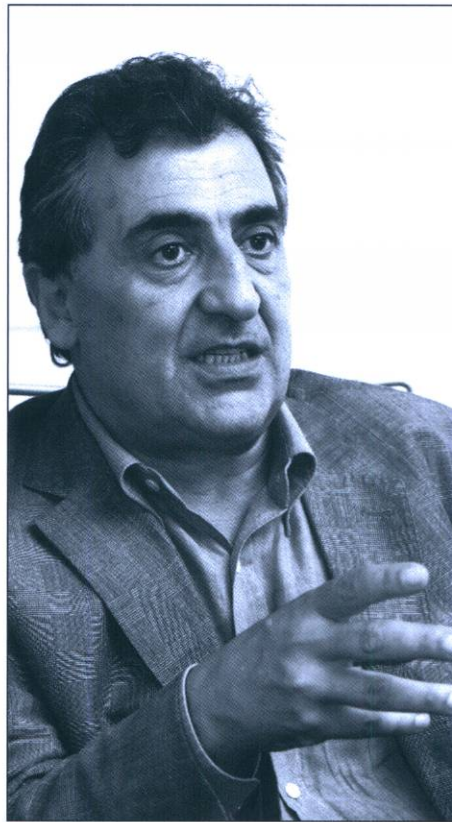
—Hi estan aportant les empreses ajut econòmic a Amics d'El Prat?

—Sí, els nostres espònsors han aportat quantitats que han permès quintuplicar els nostres fons.

—Per què l'interessa a un petit o mitjà empresari col·laborar amb vostès?

—Perquè aquí s'ha creat un seguit de petites i mitjanes empreses que han aconseguit ser competitives i que alhora s'estimen tenir presència al Prat, i nosaltres els hi fem divulgació a tots els nostres actes, butlletins o webs. Aquest entramat empresarial existeix tot i la llei de l'embut que es dona al Prat.

“Aquest poble només té un discurs políticament correcte; per això qualsevol cosa que generi debat sembla de seguida que té finalitats polítiques”

—Què vol dir?

—Que el Prat és una ciutat urbanísticament dissenyada de forma que rep un gran volum de gent d'origen divers i, després, d'aquest volum, els qui prosperen o destaquen una mica acaben marxant.

—Què canviaria vostè del model de ciutat?

—A mi m'agradaria menys ciment i menys pisos i més un altre tipus de vivenda de més qualitat, però aquesta és la meua opinió. Com Amics d'El Prat no hem de tenir una opinió única, sinó fomentar el debat. Des de l'entitat sí que hem fet per primera vegada una al·legació contra el futur disseny del carrer Major. El Prat va néixer al voltant d'aquest carrer; és una essència de la ciutat que és com és i en canvi desapareixerà parcialment amb el projecte del Prat Nord.

—Tinc entès que es volen implicar també amb els escriptors locals.

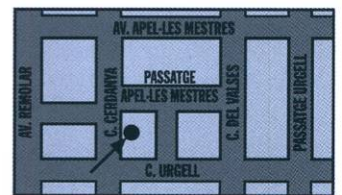
—Volem crear un segell editorial propi. Hi ha molts autors locals que s'adrecen a nosaltres per publicar els seus llibres o treballs. Amb les noves tecnologies, molts autors s'autoediten els llibres, però nosaltres seguim tenint l'experiència i les eines per fer-ne la difusió. Així podrem ajudar la gent jove a desenvolupar la seva activitat literària, ja sigui des del Prat o des de fora, perquè al Prat se'l pot estimar des d'aquí i des de Pequin...

—De fet vostè fa molts anys que no hi viu i en canvi s'ha involucrat ara més que mai a Amics d'El Prat.

—Bé, això no és del tot exacte. Jo no pernocto al Prat, però tinc aquí un despatx obert des de les nou del matí fins les deu del vespre que viu les problemàtiques de la gent. La meua feina m'ha permès saber què passa amb els immigrants, el sòl, les expropiacions, els lloguers, els preus... Conec molt més del Prat que molta gent que diu que són d'aquí i que en canvi es lleven, se'n van a treballar fora i després tornen a dormir i prou. Qui és més del Prat? A més, jo tinc un compromís personal amb un senyor que ens va deixar fa un any i escaig, el compromís que Amics d'El Prat havia de continuar. •

TOT AUTO PRAT

- ▶ Mecànica General de l'Automòbil
- ▶ Electricitat
- ▶ Revisió pre ITV
- ▶ Neteja Integral de l'Automòbil a mà
- ▶ Carroceria
- ▶ Interiors
- ▶ Motor
- ▶ Centre de Greixatge

Cerdanya, 89-91
El Prat de Llobregat
Telf. 93 370 08 11

• **SERVEI INTEGRAL DE L'AUTOMÒBIL** •

La "mega afonía" de la estación de Renfe por fin se ha convertido en megafonía de verdad. El día que entró en funcionamiento hubo hasta caras de susto entre los que esperaban adormilados en el andén. Ha sido un avance técnico con el sello inconfundible de Renfe: tarde, pero llega.

Fa un any i escaig es plantejava tímidament des de les institucions i ara són els empresaris els qui la tornen a demanar. La quarta pista de l'aeroport sobre el mar porta molts anys dibuixada -des dels temps en què el socialista Borrell era ministre, diuen- i cada cop hi ha més ganes de desenrotllar els plànols.

Una altra cosa que ens fa pensar que fa molt de temps que la quarta pista està decidida: el redisseny de la platja. L'any passat, el passeig

només s'ha acondicionat fins arribar al club nàutic. Deien des de l'ajuntament que no havien continuat perquè, a partir d'aquí, començava la zona protegida del famós corriol camanegre i que, per tant, les passarel·les de vianats i d'altres instal·lacions haurien d'anar per un altre cantó en aquest tram. Som desconfiats, sí, però de moment tot apunta que aquest darrer tram de platja porta molt de temps reservat per a un altre tipus d'ocell més gros i amb motor.

I una altra, encara. L'últim tros que mancava per unir els passejos litorals de Gavà i Castelldefels s'està construint, tot i que fins ara s'arribava caminant d'un indret a un altre sense problemes, travessant la zona urbanitzada. Les platges d'El Prat i Viladecans estan separades per un canal que no fa ni tres metres d'amplada. Amb un

ridícul pont de fusta n'hi hauria prou, però estem convençuts que no val la pena perquè ja hi ha plans més importants per a aquella zona.

Durante verano reforzarán la presencia de policías locales en la playa, entre otras cosas para garantizar que los usos que se hagan de ella sean "cívicos". Lo celebramos. Nos gusta el civismo. Sólo esperamos que, si los usos incívicos proliferan, los persigan y los sancionen y no les dé por establecer un régimen de actividades ecopatrocina-das como el que han creado en el Parc Nou.

D'acord que encara manquen tres mesos, però ja hi ha gent que es pregunta, davant les obres que s'estan fent al camp de futbol i a la plaça Catalunya, on es muntaran els concerts de Festa Major d'enguany. Donat que les obres a l'estiu redueixen el ritme al mínim indispensable, compartim de ple aquests dubtes.

Otras obras, las del futuro metro en este caso, han dejado el entorno de La Capsa como un paisaje lunar. Los montículos verdes que, ubicados frente al centro, habían sido testigos de encuentros, revoluciones apasionados y humos de procedencias exóticas y diversas han sido devastados. Hasta el Festival de Ritmes se ha tenido que exiliar a la playa. Al menos, confiamos en que la consistente estructura metálica del edificio de La Capsa no se agrietará cuando la tuneladora comience a perforar.

LA TIRA

Des de la butaca

Setmana laboral de 60 hores?... i una merda

Llegeixo amb sorpresa un titular que hi ha a la secció d'economia del diari "el país" que diu: "la UE intenta aprovar la directiva que permete una setmana laboral de 60 hores. "Si aquest projecte tira endavant, podem afirmar que el dret social que la organització internacional va consagrar fa més de 90 anys: "la setmana laboral no pot superar les 48 hores", desapareixeria. Ens trobem, doncs, davant un seriós cas de limitació d'un dels nostres drets com a treballadors.

Fent un brevíssim i incomplet resum del que ha passat a Espanya sobre aquest assumpte, ens hem de remuntar a principis dels anys 30, amb Largo Caballero al capdavant del govern, quan es va aconseguir que d'aquelles 48 hores que deia al principi de l'article, es convertissin en 40. Durant el franquisme es va derogar aquest dret, per tornar a l'exploració laboral. Una vegada el franquisme va passar a millor vida i, una vegada aprovada la Constitució Espanyola, es va a restituir aquest dret social al 1980.

Ara llegeixo amb tristesa que s'ha pactat un acord del vint-i-set que vol instaurar la setmana laboral per sobre de les 48 hores. Un acord que permetrà a cada Estat membre modificar la seva legislació per elevar la setmana laboral vigent de 48 hores fins a 60 hores en casos generals i, a 65 per certs col·lectius. És que s'han begut l'enteniement?

Aquesta impresentable iniciativa es trobava paralitzada des de fa uns anys per el rebuig frontal d'Espanya, França i Itàlia. Amb l'arribada de la dreta al poder de països com Itàlia i França el perill que es ratifiqui l'acord només es qüestió de temps. Silvio Berlusconi i Nicolas Sarkozy ens són els instigadors d'aquesta proposta, a la qual sembla ser que s'afegirà el Regne Unit.

Si finalment, aquest acord fos aprovat pel Parlament europeu, suposari un greu retrocés que convertiria el dret laboral europeu en un material d'usar i llençar. Ens trobem davant d'un precedent molt perillós, que després es podria aplicar a salaris i altres millores socials que ens ha costat suor i llàgrimes aconseguir-les.

Espanya i els sindicats europeus es desperten i amenacin amb una vaga general de tots els treballadors europeus si els parlamentaris que ens representen decideixen anar endavant amb la desafortunada proposta. De moment, proposo el següent eslogan: "Setmana laboral de 60 hores?...i una merda"

MÀXIM PUJADÉ

Puntualitzacions a "l'Observador"

No voldria fer de les meves paraules una confrontació o una polèmica entre altres coses, perquè sóc conscient que estic dirigit-me a un pseudònim.

Però els personatges que dialogen a "Reflexions d'un observador" moltes vegades, amb tot distès o amb to acalorat, ens intenten donar lliçons d'història, de política, d'urbanisme, i també ara de medicina.

Referint-me precisament al darrer article publicat el mes de maig passat, voldria fer unes petites puntualitzacions:

1a) La medicina ha canviat, i molt. En una època no molt llunyana, si que hi havia metges de família, (a més dels metges anomenats en el seu escrit). Amb el meu respecte, s'ha oblidat d'un fill del Prat, fill de metge també del Prat, que dedicà tota la seva vida a ser metge de família. Es tracta del Doctor Soler i Torrents i Joan Soler Feu.

Cuidaven al malalt fins al final de la malaltia, a vegades, molt llarga. Feien la visita però també una bona estona de companyia a on ells es sentien estimats.

2n) Si el malalt era ingressat a la Seguretat Social, no deixaven de visitar-lo diàriament per sapiguer com prosperava i assegurar-se (com diu "L'observador") que no fos un número passat de metge a metge.

3r) El Doctor Joan Soler Feu va deixar un bon record, quan se'n va anar (ja fa uns anys). Em consta que era molt estimat. Moltes persones d'aquest poble del Prat i d'altres pobles lindants on visitava, encara avui en parlen de fets i agraïments per ell. No vull oblidar les moltes persones ja grans que ell va portar al món juntament amb l'infermera Carmen que tothom va conèixer.

Us diria moltes altres coses però no ho veig convenient (ells no ho voldrien pas).

Només he volgut tenir-ho en record per aquestes persones tan estimades.

El Doctor Soler Torrents va ser metge al Prat durant seixanta-dos anys, metge de família, metge de la Seda de Barcelona, de la Papelera Espanyola, Forense de l'Ajuntament del Prat, FILL ADOPTIU DE LA CIUTAT DEL PRAT, etc, etc.

El seu fill, Doctor Joan Soler Feu, va ser metge de la Seda, Ajuntament, Terlenka (Forense de l'Ajuntament), de tres empreses particulars, dels equips de futbol i de bàsquet, Col·legi de les Monges Carmelitas, etc, etc, etc.

Jo... també vaig néixer a la clínica del Doctor Soler. Gràcies

M.M.A.J.

NOTA DE L'OBSERVADOR: Efectivament, entre els metges citats com a model d'una manera d'entendre la medicina no hi és el doctor Joan Soler Feu, que, que fill del doctor Soler Torrents -que sí esmenta el text, potser la causa de l'omissió- formava part d'una generació que al Prat i arreu ha deixat el bon record d'una

manera d'entendre i exercir la sanitat. L'Observador, que no pretén amb els seus diàlegs fer cap anàlisi exhaustiu, sinó més aviat induir a la reflexió, agraeix l'aportació d'informacions que, com aquesta, contribueixen a l'objectiu de la columna.

Sobre la Nit de l'Esport

Sr. Director del Periòdic Local Delta:

Per qualsevol de les persones que assistiren el passat dia 11 d'abril, a la Nit de l'Esport d'enguany, va causar grata sorpresa l'elecció del pratenc Gabriel Saura Nagore, com a guanyador del premi DELTA 2007, ja que la seva biografia farcida de fets memorables en l'esport del ciclisme, era desconeguda per la majoria dels presents al susdit acte.

L'Ajuntament de la ciutat a través de la Regidoria d'Esports, li va atorgar, així mateix, la Menció Especial del Jurat per la trajectòria de Gabriel Saura (conegut popularment, com Bielet), en el camp esportiu i directiu a alt nivell, afegit a la seva naixença en aquesta ciutat l'any 1.928.

Per això se'ns fer incomprensiu, el silenci i ommissió en la revista El Prat, editada per l'Ajuntament de la nostra ciutat, corresponent al passat mes de maig, de qualsevulla referència a l'esmentat acte. No es pot titllar d'ignorància per part del redactor que subscriu l'informació de la Nit de l'Esport, quant ell precisament, va ésser, tant just rebre el premi, el que entrevistaren al guardonat, per la ràdio local.

Ja sabem que els òrgans informatius, gaudeixen de plena llibertat en els seus actes i sempre dintre dels límits de la seva línia editorial, però creiem honestament que s'ha fet un mal ús de la mateixa, s'ha de vetllar per l'informació general, sense etiquetes ni detriments, prenyats de servilisme, i s'ha perdut l'ocasió de fer arribar al ciutadà pratenc i a la societat civil, part del que avui es denomina memòria històrica.

A vegades, Sr. Director, m'aclapara el dubte, de si algú troba la felicitat, a través de la ignorància de la veritat, com així deia Leopardi.

Rebi Sr. Director, la meua salutació més cordial,

Jaume Nadal Pellisa

L'ajuntament treu el banc del "Mercat Municipal"

Gràcies al Sr. Alcalde, val més poc que res. Però la generositat és tan gran que llegim: "l'ajuntament compra un edifici de 3330 metres quadrats per a reagrupar serveis municipals". Tenen falta d'oficines i espais; no en tenen mai prou. Passes per diferents carrers, i sempre veus algunes oficines de l'ajuntament i també locals per a cotxes i camions. En fi, llista llarga. I després, per altra banda, pel jovent 300 metres quadrats per a 7 vivendes.

Senyors de l'ajuntament més ric i amb

Totes les cartes adreçades a la 'Bústia' del periòdic "Delta" -encara que es publiquin amb inicials- han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat. Així mateix, cal que siguin escrites a doble espai i que no superin les vint-i-cinc línies d'extensió. "Delta" es reserva el dret a escurçar-les. En cap cas es mantindrà correspondència sobre les cartes adreçades i no publicades ni s'atendran trucades telefòniques. Es poden enviar per correu, per fax o a l'adreça electrònica del periòdic "Delta": direccio.periodicdelta@yahoo.es

Ja hi tornem a ser!

Els dibuixos eren fets de fa anys. Ho va insinuar Josep Borrell quan era ministre i no fa pas massa temps un altre Josep, amb aquest cas en Piqué, ho va dir en més claredat. Al Delta li varem dedicar una portada ara fa dos anys.

Avui, els empresaris catalans agrupats a FemCat (Fundació d'Empresa de Catalunya) impulsen una reforma de les actuals instal·lacions aeroportuàries del Prat i proposen ampliar-les guanyant terreny al mar, eliminant -com si res- les terminals actuals i les pistes transversal i tercera que, dit sigui de passada, només fa un any que funciona i que tenia que resoldre tots els problemes de tràfic aeri i de creixement d'aquest aeroport.

Són emprenedors i viatgers (i viatjats) els nostres empresaris. Van on faci falta per replicar a casa nostra les coses que funcionen en altres països. Al menys aquest es el cas de la proposta de ampliar l'aeroport sobre l'aigua del litoral, a la façana marítima del Prat. I com era de esperar, com no podia ser d'una altra manera, la iniciativa ha tingut el ressò mediàtic que calia en la premsa barcelonina. L'aeroport de Chek Lap Kok, a Hong Kong, que ha guanyat al mar una superfície equivalent a dos terços de la ciutat de Barcelona, és el model a seguir, amb les adaptacions que siguin necessàries a l'entorn disponible.

Si aquesta iniciativa empresarial prospera, el nostre municipi perdrà, en una altra jugada mestre, totalment la platja (des de l'actual desembocadura del riu fins més enllà del Remolar), i guanyarà un parc del litoral (com sempre) per fer bonic i més contaminació.

¿Per què El Prat sempre perd troços de la seva integritat territorial i benestar dels seus ciutadans en les infraestructures que es fan sobre el seu municipi? Què hi guanyarem els pratencs amb la nova instal·lació? Tindrem més serveis? Serem més feliços pel fet de tenir un aeroport més gran? Ens donaran als ciutadans del Prat bons -una espècie de targeta Iberia Plus- per volar gratis a tot arreu? Continuarà sent El Prat el nostre lloc al món?

Si l'aeroport s'ha quedat petit, per què no en munten un segon -com han fet algunes capitals europees- en un altre indret? Què hi diu l'equip de govern local i els partits presents a l'ajuntament? I la Generalitat, té quelcom a dir després d'haver exclòs directament de la xarxa protegida Natura 2000 el litoral pratenc fins a Viladecans, o ha delegat aquesta funció?

Ja hi tornem a ser!

Josep Maria Canalías
Director de "Delta"

més propietats de tots els del Baix Llobregat: teníem un banc al mercat municipal de la Plaça de la Vila i ens el prenen, el fan desaparèixer.

Ara, tenim que mirar des del bar el pati, que naturalment, és propietat de l'ajuntament, i que és per a les seves festes. Nosaltres no en podem gaudir del pati; ni els grans, ni els petits, ni els menuts. Les festes són pels de fora, i el ciutadà, a pagar i a callar.

Cecília Comas

Santificar els noms dels carrers

Ja aniríem prou bé si tots fóssim sants, o ens hi acostéssim a això de sempre fer només el bé. No obstant, el cas que ara plantejo va de sants però quant a noms de carrers. I està clar, el problema és que la història, encara que sigui a dosis petites, no interessa gaire.

Entrant al Prat per la "rambla", venint de Barcelona, hi ha un gran cartell anunciant un centre comercial que diu que està ubicat al "carrer St. Feliu". Ara, fa poc, uns grans cartells grocs, d'aquests que abunden cada dia més amb totes les obres que ara es duen a terme al Prat, per a indicar una direcció o un carrer tallat torna a mencionar el carrer "St. Feliu".

Demanaria al responsable de l'ajuntament quant als temes de via pública, que això ho vigilessin una mica. Tot i que ja sabem que és més fàcil suposar "Sant Feliu" (és un sant i una població) i, a més a més, simplificar-ho (St. per Sant) que no pas que hi havia un pratenc famós que va arribar a coronel i que es deia de cognom "Sanfeliu".

Anirem veient si s'esmenen les pifies o al contrari, continuen augmentant.

Jaume Fuertes

Amb l'aigua al coll

No és carrer per a avorrits

Amb la revista Delta del mes passat, vaig trobar el programa No és carrer per a avorrits. D'entrada, em va cridar l'atenció. Vaig pensar que es tractava d'algun festival, programació d'estiu, cicle de cine... vés a saber, però ho vaig trobar atractiu.

A l'adonar-me que era el programa del "vell carrer" em vaig quedar turulata. Després, intrigada, ho vaig llegir en detall. A veure, les activitats, si fa no fa, venen a ser les de sempre, adaptades als temps que corren. La xarxa d'altaveus al carrer no hi falta, que deu ser una de les últimes del sud del Llobregat. Ni el concurs de dibuix infantil o la xocolatada amb melindros. Hi ha mercat al carrer que és la darrera estratègia comercial practicada arreu, sobretot a l'estiu. Els pobres comerciants han de muntar paradetes davant de la seva botiga, tant si com no.

M'ha fet gràcia això de les sardanes amb vermuth. Al meu poble era el vermuth dansant, aprofitant la mateixa orquestra que tocava a la nit. Veig que la discoteca mòbil roman amb el nom de Disco Show. Hi ha pregó com no podia ser per menys i m'alegra que l'hagi fet l'Àngel Garcia, una persona que sempre m'ha transmès ganes de viure. Per cert, molt bé pel cava que s'anuncia, però això de posar ametlles de l'any 2004, la veritat, devien estar una mica revellides. No és un fruit que guanyi amb el temps. Organitzadors, vigileu aquests detalls.

I el dinar popular que és una de les activitats que no pot faltar a la Festa Major d'un carrer, perquè és com baixar a menjar al carrer, una cosa que recordo haver fet al meu poble, qualsevol tarda de diumenge, només que quatre veïns ho decidissin i muntessin una taula inestable i posessin pa, tomàquets, oli, sal, cuixot i cansalada amèn de vi i aigua. I que he vist fer a Amsterdam, amb tota naturalitat, fa ben pocs anys, amb altres ingredients, és clar.

Felicito de tot cor el carrer Ferran Puig, el veïnatge i les persones que han organitzat la Festa i decidit fer aquest programa. És una aposta pel disseny popular i intel·ligent, una mostra de respecte als destinataris i un esforç creatiu que mereix reconeixement. Personalment, m'encanta que el programa estigui presidit pel més gran marxista de tots el temps, l'estimat Groucho.

MANOLITA SANZ

Gallego lleva al Congreso las grietas del AVE

NEUS MACÍAS / El grupo parlamentario del PP en el Congreso de los Diputados, a propuesta del pratense Antonio Gallego, ha presentado una proposición no de ley para que el Gobierno repare "con carácter de urgencia, las viviendas de El Prat de Llobregat afectadas por la mala ejecución de las obras del AVE, a partir de un grado de afectación superior a un 0.20, ampliando así el umbral de la actuación inicial, propuesto por ADIF". Este grado de afectación se estima al tanto por uno, según los criterios que se establecieron en la Mesa Técnica de Diagnóstico y Evaluación de Patologías en edificaciones, donde están representados el ayuntamiento de El Prat, ADIF, la Associació de Veïns del Nucli Antic e Ineco-Tifsa. Este órgano analizó las diversas causas por las que pueden relacionarse las patologías sometidas a seguimiento por las obras del AVE, y que se redujeron a tres: deformaciones del terreno, vibraciones y afectaciones en el nivel freático. Tras evaluar 131 edificios dañados, se establecieron tres grupos de

afectación. El primero, de 0.50 a 1 —es decir, los más perjudicados—, engloba a 40 edificios directamente afectados por las obras. El segundo, de 0.20 a 0.50, comprende otros 40 edificios, cuyas patologías ofrecen dudas sobre su relación directa con el AVE y por esto no se ha llegado a un consenso. Otros 51 edificios están afectados de 0 a 0.20, el porcentaje mínimo, y se podría afirmar de forma "bastante contundente que las patologías no están relacionadas con las obras".

El documento presentado por Gallego y que firma la portavoz del PP en el Congreso, Soraya Sáenz de Santamaría, pide que se incluyan en el paquete de viviendas a rehabilitar los 40 edificios con una afectación de 0.20 a 0.50, aunque los técnicos de ADIF sólo se hayan comprometido a la reparación de las viviendas dañadas entre 0.50 y 1. Los vecinos siempre han pedido que se rehabiliten todo aquel piso a partir de un nivel de afectación igual a cero, según se lee en el documento. •

El nou quiosc, als baixos del Teatre Modern

DELTA / Fa uns dies es va retirar l'estructura del quiosc de la Plaça de la Vila, tancat des de feia unes setmanes, com ja va informar aquesta publicació. Sembla que es confirma que l'ajuntament destinarà un dels baixos del teatre Modern, concretament l'antiga esparidenyeria Aragó, per a ubicar un punt de venda de diaris, però també "amb servei de papereria i fotocòpies", segons va dir el portaveu d'ICV-EUiA a l'ajuntament, Rafael Duarte, a preguntes dels grups de l'oposició, que es van interessar pel futur del quiosc. El PP va

demanar explicacions sobre la causa del tancament i va preguntar si s'estaven fent gestions per obrir-lo de nou, i el regidor convergent Jordi Gili va mostrar la seva satisfacció per la retirada de l'antic quiosc. Duarte va explicar que els adjudicataris havien renunciat abans de la fi del termini del seu contracte, i que el consistori s'havia plantejat la possibilitat d'instal·lar-lo als baixos del Modern, "però encara no sabem si hi cabria". Duarte va insistir en que "seria bo" que aquest servei de venda de premsa continués donant-se a la Plaça de la Vila. •

L'ajuntament no vol la supressió del nocturn al Baldiri Guilera

Una moció presentada pel portaveu del PP durant la sessió plenària del 4 de juny, i aprovada per unanimitat, insta al Govern de la Generalitat a no suprimir l'impartiment del batxillerat nocturn a l'institut Baldiri Guilera, una decisió presa pel Departament d'Ensenyament que no ha agradat a la comunitat educativa. El text de la moció defensada per Gallego assenyala que el batxillerat nocturn ha estat "una llarga tradició que ha facilitat que centenars de joves, que han de compaginar els seus estudis amb altres ocupacions, principalment laborals, hagin pogut obtenir una formació de qualitat". El document defensava "un sistema educatiu flexible" per poder compartir treball i estudis, i destacava la "tasca social impagable" que ha fet el batxillerat nocturn a El Prat. La seva pèrdua "li resta competitivitat a aquesta població en relació amb altres ciutats". Tots els grups municipals es van mostrar favorables a la moció, i la regidora d'Educació de l'ajuntament, Margarita García, va demanar que l'acord fos traslladat al Consell Escolar Municipal i a l'IES Baldiri Guilera.

CiU vol "màxima cura" en l'enderroc de La Papelera

El portaveu de Convergència i Unió, Felip-Neri Gordi, va demanar en el ple municipal que l'ajuntament exigeixi "màxima cura en el tema de sorolls, horaris i celeritat" durant les tasques d'enderroc de l'antiga fàbrica de La Papelera. Gordi també va exigir que es garanteixi la mínima pols possible i s'utilitzi aigua per evitar-la. El Tinent Alcalde d'Urbanisme, Sergi Alegre, va explicar que la societat propietària dels terrenys ja ha presentat la llicència d'enderroc, i que aquest es durà a terme "amb cura, tal i com es va fer amb La Seda". Alegre va assegurar que es farà la descontaminació del sòl, i va advertir que es tractarà d'un enderrocament "complicat i dur, perquè les estructures són de formigó". El regidor ecosocialista va desvetllar que els propietaris han signat un acord amb l'Agència Catalana de Residus per tal d'efectuar "un enderroc modelic a Catalunya, un projecte pilot en temes de sostenibilitat".

Julio Anguita aboga en El Prat por una refundación de IU

El PSUC-Viu celebra su congreso nacional en la Fundació Catalana de l'Espai

NEUS MACÍAS / El exlíder de IU, Julio Anguita, planteó en el marco del 13º Congreso del PSUC-Viu la refundación de IU y aseguró que la izquierda “está abocada a una reflexión y a revisar sus postulados reivindicativos”. El cordobés asistió como invitado al encuentro de los comunistas, que se celebró los días 23, 24 y 25 de mayo y tuvo como escenario la sede de la Fundació Catalana de l'Espai, en el barrio de Sant Cosme. Anguita defendió el contenido de un documento que ya presentó en abril y que está divulgando ahora por todo el país, de cara al congreso que IU celebrará el próximo mes de octubre, y en el que defiende “un renacer, volver a apostar por una lucha desde la izquierda y ponerse personalmente a disposición del proyecto para crear algo nuevo con elementos del pasado”. Anguita recordó cómo en 1986 se puso en marcha IU “porque consideramos que el PSOE se había derechizado y había que superarles por la izquierda”. Defendió el protagonismo del programa electoral “porque desde las coincidencias en nuestros postulados podemos abrirnos a las alianzas”, y desglosó los ocho puntos clave del texto que aboga por la

Julio Anguita y Francisco Frutos, en la rueda de prensa celebrada el 24 de mayo

refundación, entre los que se encuentra la elaboración colectiva y la socialización del conocimiento, “un elemento revolucionario”; la definición de IU como organización claramente republicana y la pluralidad sindical de la formación: “no podemos tener un referente sindical concreto”.

Promesas económicamente inviables

En el congreso, que tuvo como lema Frente al capitalismo global, democracia económica y social, intervino también Francisco Frutos, secretario general del PCE, que habló de la crisis económica que afronta España “con más dificultades que otros países, porque aquí sufrimos el ladrillazo”, y se refirió a la pasada campaña electoral “donde tanto PP como PSOE han estado haciendo promesas que sabían que eran inviables”.

Albert Escofet, secretario general del PSUC-Viu, se mostró satisfecho por el desarrollo del congreso, que aprobó un documento donde se determinaba la línea política del partido, se hacía balance de la gestión realizada y se actualizaba el programa político y los estatutos, además de renovar los órganos directivos. El acto de clausura contó con la presencia de los cónsules de Cuba y Venezuela, y representantes del Partido Comunista de Aragón y Córdoba. Uno de los momentos más emotivos del congreso fue el pase de un vídeo que rendía homenaje a Gregorio López Raimundo, dirigente del partido, fallecido hace unos meses. •

ERC denuncia la “fragilitat” del Fondo d'en Peixo

DELTA / El portaveu d'ERC, Joan Camps, va criticar l'ús “per a actes massius” que se li està donant al parc del Fondo d'en Peixo, i que posa “en perill la seva vegetació” degut a la “fragilitat de l'espai”. Camps es referia així als diferents esdeveniments que s'han celebrat al parc, com la recent carxofada o l'Aplec de la Tartana, que es

va traslladar a aquest espai quan es va deconstruir la granja de La Ricarda. El líder republicà va assegurar que la reforma que es va fer al jardí havia fet que perdés part dels arbustos i arbres que tenia, i que s'han introduït noves espècies que mai no han format part “de l'imaginari del jardí”, com serien les moreres. •

MATERIALS DE CONSTRUCCIÓ
POTA SUD S.L.

CONSTRUCCIONS PITARCH

- Albañilería en general
- Sustitución de bajantes
- Sustitución de claraboyas
- Construcción de cubiertas
- Tratamientos antigraffitis
- Tabiques pluviales
- Pinturas exteriores e interiores
- Casas unifamiliares
- Carpintería de madera

- Rehabilitaciones de fachadas
- Consolidación de obra vista
- Vestibulos de escalera
- Aseos y baños
- Reformas de cocinas
- Electricidad y fontanería
- Calefacción y aire acondicionado
- Carpintería de aluminio
- Falsos techos

REFORMAS

Saura alaba el "model sostenible" del Prat a la Festa d'ICV

N. M. / El president d'ICV, Joan Saura, va parlar en el marc de la 12ª Festa del Baix Llobregat, celebrada al Prat de Llobregat, sobre els "tres reptes" que afronta el Govern de la Generalitat, i que serien "la gestió de Rodalies, l'estalvi energètic i la situació de sequera", per aconseguir "un país autosuficient amb els recursos de què disposem". Saura va elogiar la manera en què s'ha gestionat la crisi de l'aigua i va assegurar que la manera més sostenible de continuar treballant és aprofitar

els aqüífers, obrir nous pous i la construcció de dessalinitzadors, com la que s'inaugurarà l'any vinent a aquesta ciutat. Saura va assegurar que El Prat és "un exemple del que voldríem fer a Catalunya des d'una lògica de la sostenibilitat". Quim Bartolomé, president de l'agrupació al Prat, va mostrar la seva satisfacció "per ser la seu d'aquesta celebració" i va tenir paraules emocionades per als militants del partit que han desaparegut fa pocs mesos, Bienvenido Consuegra y Paquillo. •

El PSC defiende su labor en el consistorio

N. M. / La diputada en el Congreso Isabel López, activo miembro de UGT, fue la invitada al Encuentro Socialista que la agrupación local celebró el 15 de junio en el Parc Nou del Prat, y que contó con la asistencia de unas 800 personas, simpatizantes y militantes de esta formación política. López habló de las conquistas sociales del gobierno de Zapatero, y de las distintas leyes que se han promulgado en este sentido, y criticó los peajes en las autopistas catalanas. Por su parte, el primer secretario del PSC local, José García, hizo balance de estos cinco años de gobierno de

coalición con ICV en el consistorio pratense. García dijo que la tarea de los socialistas ha sido "de responsabilidad política", y defendió la decisión que en su momento tomó el PSC, "aunque mucha gente no lo entendió en ese momento". El portavoz aseguró que desde la corporación municipal han podido poner en marcha "muchos de los proyectos que llevábamos en nuestro programa electoral". El acto, además del aspecto político, contó con numerosas actividades lúdicas, como actuaciones de baile español o la entrega de premios del concurso de petanca. •

Ciudadans pel Canvi es reuneix al Prat

Carme Valls va ser ratificada com a presidenta de Ciudadans pel Canvi durant la IX Convenció de la plataforma, celebrada al Prat de Llobregat el 31 de maig. La jornada va comptar amb la presència de l'expresident

El Rafael Martín parla amb Pasqual Maragall de la Generalitat de Catalunya, Pasqual Maragall, que en el seu moment va ser promotor d'aquesta plataforma. Durant la convenció es va presentar l'informe de gestió de la Junta Rectora, de la qual forma part el pratenc Rafael Martín, coordinador de Ciudadans pel Canvi al Prat, i es van debatre temes com el canvi de la llei electoral, la renda bàsica de la ciutadania a Catalunya, i la necessitat d'un 2014 federal. Entre els convidats que van acompanyar els organitzadors durant la jornada hi havia l'alcalde del Prat, Lluís Tejedor, el parlamentari Mohamed Chaib o el líder d'ICV Jaume Bosch. •

**Construcciones Metálicas
Puertas - Automatismos
Cerrajería**

Lloret de Mar, 9
Teléfono. 93 379 40 95 EL PRAT DE LLOBREGAT
Fax. 93 379 31 18 (Barcelona)

**Videncia, tarot,
psicología, cursos,
tienda de ropa y
complementos**

C/ Jaume Casanovas 21
Tel. 93 379 24 16
www.sekhmet.cat
sekhmet.nefertum@gmail.com

Montse Anglada

Proposta per guanyar mil hectàrees al mar per a l'ampliació de l'Aeroport

La Cambra de Comerç i la Fundació Empresarial FemCat treballen en la perspectiva de cent milions de passatgers l'any 2020

DELTA / La Cambra de Comerç, Indústria i Navegació i la Fundació Empresarial FemCat, han reobert el debat sobre l'ampliació de l'aeroport del Prat recobrant terrenys al mar, davant la perspectiva de saturació malgrat la immediata inauguració de l'espectacular Terminal Sud dissenyada per Ricard Bofill.

La previsió de que a partir del 2015 es superin els 60 milions de passatgers i 100 milions el 2020, quan l'any passat es van superar els 32'8 milions, que con-

La proposta de créixer sobre el mar no és nova. DELTA ja l'anuncià a la portada de la seva edició del febrer del 2006: "La quarta sobre el mar? Els projectes d'expansió de l'aeroport apunten a la construcció d'una nova pista sobre l'aigua". Aquella informació que havíem tret de fonts fidedignes queda ara superada pel nou plantejament de les veus més representatives de la societat civil i les institucions de l'empresariat català que, seguint la pauta del port de Barcelona, plantejant guanyar al mar un miler d'hectàrees, des de la nova desembocadura del Llobregat fins a superar la sortida natural del Remolar.

Sobre aquesta gran superfície que consolidaria la costa davant la perspectiva dels efectes del previst canvi climàtic, s'hi pretén situar dues noves pistes en paral·lel -ja no una- i, sobre el que queda de la Pineda, unes noves terminals aeroportuàries. La proposta anuncia la desaparició de la pista transversal i, sorprenentment, l'actual tercera pista que "no té prou llargada per acollir la nova generació d'avions gegants, com l'Airbus 380".

Els models on fixar-se per desenvolupar el projecte són a l'Extrem Orient, on abans ja s'inspirà Bofill -concretament en l'aeroport japonès de Narita- per dissenyar l'expansió amb motiu dels Jocs Olímpics. Ara s'ha viatjat a Hong Kong on el 1998 s'inaugurà un nou aeroport guanyant terrenys al mar, del que s'afirma que evità la paràlisi econòmica de la zona. El mar del Prat té l'avantatge de tenir aigües poc profundes. Altres metròpolis com Macau i Singapur també han fet créixer amb èxit les seves estructures aero-

Delta ja va avançar la proposta a la portada de la seva edició del febrer del 2006

portuàries cap el mar. Quan les institucions autonòmiques de Catalunya pressionen el poder central per aconseguir el control de l'aeroport del Prat, les institucions empresarials es plantegen una planificació a llarg termini "en el context del negoci aeri que es multiplicarà per dos en els propers deu anys".

En els infogrames que acompanyen la informació d'aquesta nova campanya en pro de l'ampliació de l'aeroport parlen de la gran impotència de l'administració local, el creixement es produiria d'una forma absoluta sobre terrenys que són competència absoluta de l'Estat, malgrat que El Prat es quedaria definitivament sense platges, reserves per les aus i que, el que havia estat la magnífica pineda de Can Camins, desapareixeria totalment. Potser que la batalla es perdés el dia en que es va permetre l'expropiació fins la mateixa línia de costa que s'havia evitat en l'aprovació el 1976 del Pla General Metropolità vigent. •

El creixement es produiria de forma que El Prat es quedaria definitivament sense platges, reserves per les aus i la magnífica pineda de Can Camins

templa un creixement anual del 8 per cent, impulsa -segons José Antonio Andrés, enginyer aeronàutic que fou tècnic d'AENA- la necessitat d'una planificació adequada a una infraestructura que és considerada essencial per al país, que ja té frenat des de fa anys el seu creixement. Es demana a les institucions catalanes l'elaboració d'un nou pla director que plantegi la màxima utilització de les possibilitats del Prat. Els paràmetres d'aquest estudi parteixen de que l'expansió cap el mar és la única possibilitat, permetent aterratges dia i nit gràcies a l'allunyament respecte els nuclis de població.

Peruqueria
MERCE

RAYOS UVA

C. Casanovas, 164 • Telf. 93 379 64 04
08820 El Prat de Llobregat

**MARMOLES
UTILLARS**

MARBRES, PEDRES I GRANITS

**CUINES
BANYS
FAÇANES
ESCALES
PAVIMENTS
DECORACIÓ**

PENEDÈS, 66
POL. IND. FONDO D'EN PEIXO

TELÉFONO: 93 370 15 14 - FAX: 93 370 18 61
08820 EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)

Amics d'El Prat debat sobre la gestió de l'aigua

Jordi Miró, Jordi Codina, Josep Lluís Armenter i Enric Queralt van parlar sobre el sistema hidràulic

N. MACÍAS / La dessalinitzadora que es construeix als terrenys d'El Prat "no serà la solució total a la sequera, però paliarà els seus efectes", segons va manifestar el gerent d'aquesta infraestructura, Josep Lluís Armenter, en el marc d'una taula rodona organitzada per l'entitat Amics d'El Prat sota el títol "La dessalinització, la tercera via cap a la sostenibilitat del sistema hidràulic?". Armenter va justificar la necessitat de posar en marxa aquesta planta "perquè l'amenaça de restriccions és un risc latent", i va explicar que quan s'inauguri "canviaria la configuració de la xarxa hidràulica del Baix Llobregat i l'àrea metropolitana". La dessalinitzadora, amb un pressupost de 168 milions d'euros -dels quals un 75%

són finançats pels Fons de Cohesió -, començarà a funcionar al maig de 2009, i aportarà a la xarxa 60 milions de metre cúbics d'aigua. Una canonada de captació recollirà l'aigua a una profunditat de 30 metres i a 2.2 quilòmetres mar endins de la platja d'El Prat, i la transportarà a una estació de bombejament que es situa a l'antic càmping Cala Gogó. Des d'allà anirà a planta de dessalinització, on segueix diversos processos fins arribar a l'osmosi inversa.

El problema de la salinització de l'aqüífer

A la conferència, presentada pel president d'Amics d'El Prat, Jordi Codina, també van

intervenir Enric Queralt, director tècnic de la CUADLL (Comunitat d'Usuaris de les Aigües del Delta del Llobregat) i Jordi Miró, director-gerent d'Aigües d'El Prat. Queralt va explicar com es fa la gestió integral d'aquest líquid i va fer un repàs pels diferents recursos de què disposa l'àrea metropolitana, des de les aigües superficials a les subterrànies, i les diferents comunitats d'usuaris que aprofiten aquest recurs. A la comarca es troben tres depuradores: a Sant Feliu, Gavà-Viladecans i El Prat. Aquesta última, la més important i la que més aigua tracta, produeix aigua regenerada, "però amb una alta conductivitat, això vol dir que té una elevada salinitat". Per tal de frenar aquest problema es va posar en marxa la barrera hidràulica. Jordi Miró va coincidir en el greu problema que suposa la salinització de l'aqüífer, i va explicar que els esforços d'Aigües d'El Prat van adreçats a reduir l'efecte de la intrusió marina. "Estem en un procés de resoldre l'elevada salinització de l'aigua, que s'ha complicat en els darrers quatre o cinc anys. Per això s'estan construint a El Prat dues plantes dessalinitzadores, en petit, i abordar així l'increment de la demanda d'aquest recurs". Miró va assegurar que la intrusió marina es va produir a conseqüència de la construcció de la dàrsena portuària. •

DISTRIBUÏDORS DE LES PRINCIPALS MARQUES DE MATERIAL ELÈCTRIC I DE FONTANARIA

OSRAM • SIEMENS • SIMON

ENS POTS TROBAR A

C./ Ribes de Fresser, 7

Telf. 93 370 83 11 - Fax. 93 370 43 42

08820 El Prat de Llobregat

C./ Consell de Cent, 245

Telf. 93 451 59 52

08011 Barcelona

C./ Bisbe Perelló, 6

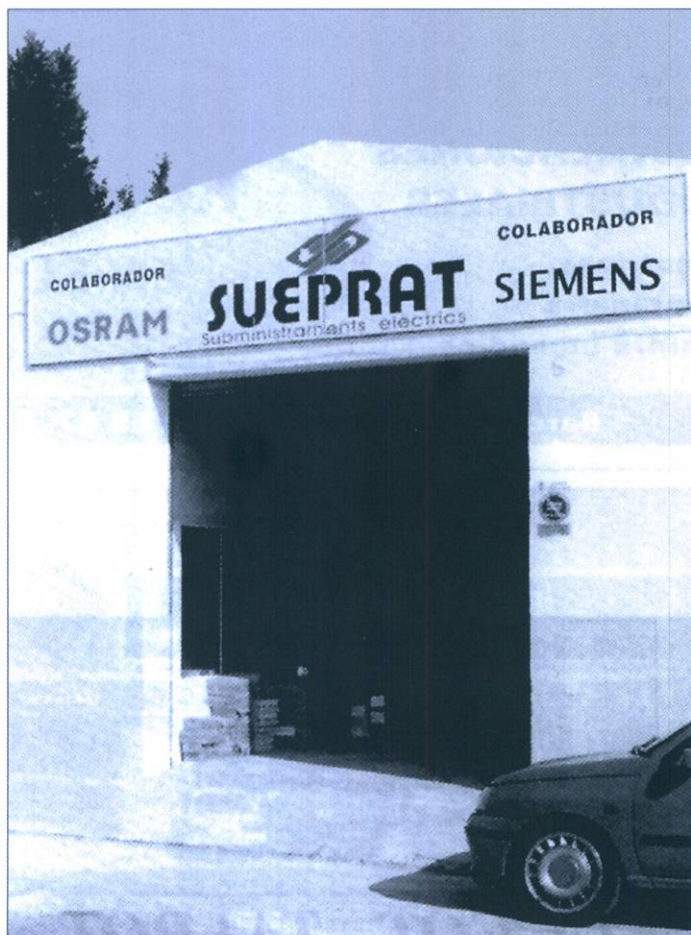
Telf. 93 804 25 54

08700 Igualada

TALLER DE MUNTATGE DE QUADRES ELÈCTRICS

C./ Castella, 38

08820 El Prat de Llobregat

Reflexions d'un observador

Per què no parlem del model de ciutat?

-Haureu de reconèixer que aquest Prat té una bona estructura de ciutat?

-Té els serveis d'una ciutat i l'estructura urbanística. Heu de pensar que hi ha algunes capitals de província que tenen menys habitants.

-És la quantitat d'habitants el que dona la condició de ciutat?

-Capitalitat provincial a part, segurament la importància demogràfica hi té alguna cosa a veure, dic jo.

-Es pot superar els cent mil habitants i ser un gran suburbi. A l'entorn de Barcelona hi ha uns quants exemples en aquest sentit.

-El centralisme barceloní va suburbialitzar les poblacions del seu entorn.

-El centralisme i aquella política de «pilotes fora» que inspirà l'alcalde Porcioles. No sabien què fer amb les escombraries: les enterraven a les extraccions d'àrids dels deltes del Besòs i el Llobregat; no sabien què fer amb el barraquisme: s'inventaven Unidades Vecinales de Absorción tipus Sant Cosme...

-Home! Els hi donaven habitatges... Això no pot ser pas un problema.

-És clar que no. Solucionaven un problema, però en creaven un altre de cohesió social.

-Vols dir que aquests barris d'habitatges socials més aviat són desintegradors.

-Jo sempre m'he preguntat si no hagués estat millor ajudar a aquelles famílies a comprar-se un pis on ells el trobessin. S'haguessin incorporat al teixit social, com ha passat en altres casos.

-Al Prat és tot un bon exemple la Cooperativa Obrera. Allà es produí una barreja de gent autòctona i nouvinguda, que no ha estat gens conflictiva.

-Tampoc ho han estat els barris que van fer La Paperera i La Seda.

-Aleshores, perquè crear monstres urbanístics com els polígons de l'antiga Obra Sindical del Hogar?

-Potser perquè a la política d'aleshores interessava aquest model social.

-A què et refereixes? A que així es podia lluir la gran obra social del règim, a que no ajuda a la integració social, a que era un bon negoci del sistema...?

-Per tot plegat.

-El que sembla mentida és que, ara, des de la democràcia, s'estiguin promovent nous barris d'identiques característiques.

-Perquè segueixen vigents els perquès que has plantejat. Hi ha coses que no canvien ni en democràcia, sobretot

si ens referim als poders fàctics que regeixen l'economia.

-També poden haver-hi interessos polítics.

-Doncs ens hi juguem el model de ciutat.

-Quin model de ciutat?

-Una ciutat interclassista, diversa, que fomenti la convivència... Que sigui acollidora i convidi a quedar-se a tots aquells que ja temem un altre model de ciutat.

-Vols dir el suburbi social, per molt que les estructures urbanes i els serveis parlin d'una ciutat consolidada.

-Tu creus que realment avancem cap això que definíem com a suburbi social. No et sembla pesimista aquesta sentència?

-No. Més aviat es tracta d'una presa de consciència per contribuir a que no segueixi el procés. Jo sóc dels que es volen quedar a viure al Prat. Me l'estimo. Però si no fem res el procés és inevitable.

-I si passa, tots cap a la segona residència! Que és el que ja succeeix. Només cal estudiar el moviment migratori al Prat els darrers anys. Marxen els de tota la vida i no es queden els que van arribar pensant en trobar en El Prat una ciutat acollidora.

-Precisament arriben atrets per la imatge de ciutat cada vegada més acabada, que és la que dona El Prat si no profunditza.

-No descarteu que l'arribada del metro i l'impacte de l'AVE, són un atractiu per venir-hi a viure.

-I un incentiu per la vinguda d'un tipus de gent que pot canviar sociològicament la ciutat. No entenc com es va trigar tant en demanar el metro que fa un quart de segle que és a Bellvitge, tot just a un quilòmetre del nucli antic de la ciutat.

-Ai, angelet. Precisament per por que canviï el model social de la ciutat.

-Vols dir que els hi fa por als mateixos que promouen un altra "Unidad de Absorción Vecinal" al Prat Nord?

-Cal compensar l'impacte. No veus que volen viure de la política tota la vida?

-Ja m'estàs empenyant! Això ens afecta a tots, pensem com pensem.

-És ben veritat. I què és el que cal fer per evitar-ho? Jo tampoc vull fotre el camp.

-Doncs no abandonis. Ningú que es trobi a gust en aquest Prat, que s'identifiqui en els valors d'una comunitat que s'ha fet des de l'esforç del treball, hauria d'abandonar, molt al contrari: exercir tots els drets i tots els deures ciutadans. És l'única manera de parar la gran bestiesa que volen ens fer.

-N'hi ha per pensar-hi.

L'OBSERVADOR

Mecànica i electricitat de l'automòbil i la motocicleta

Taller Ribas

CARRER BARCELONA, 69

08820 El Prat de Llobregat Telf. 93 478 60 97

**Perruqueria
LYDIA**

C. Joan Maragall, 55 • Telf. 93 370 65 02 • EL PRAT DE LLOBREGAT

El Prat acollirà una Fira del Cooperativisme

N. M. / El proper 5 de juliol la Cooperativa Obrera de Viviendas (COV) i ECOPRAT celebraran una Fira del Cooperativisme, que reunirà figures destacades del món cooperativista i oferirà diversos tallers sobre aquest moviment, que ha tornat a revifar a la nostra ciutat, arran dels nous projectes que han emprès les dues entitats. D'una banda, la COV inicia el procés de construcció d'un nou bloc al carrer Lo Gaiter del Llobregat, alhora que obrirà l'admissió de nous socis sol·licitants d'habitatge per promoure l'edificació de pisos al Prat Nord. Per la seva banda, ECOPRAT té la intenció de construir en una primera fase 250 habitatges en règim de propietat, més un 10% en règim de lloguer. Una fase posterior preveu la construcció de 1.000 pisos més, si hi ha demanda de socis. Les dues entitats estan realitzant un treball de difusió del cooperativisme que es concreta a aquesta primera edició de la Festa-Fira del Cooperativisme al Prat, que neix amb l'objectiu de convertir-se en un referent a Catalunya.

Dia Mundial del Cooperativisme

La jornada, que es celebrarà a les ins-

tal·lacions de la COV, a la plaça de Ramon Roigé, s'inaugurarà amb la presència de diverses autoritats. A les 10 del matí està previst un taller sobre la fiscalitat de les cooperatives i la seva relació amb els socis, amb la participació de Manel Tell. També s'organitzarà un seminari sobre el moviment cooperativista, a càrrec de Jordi García, que una hora més tard, de 13 a 14 hores, també protagonitzarà una xerrada-col·loqui sobre la creació de cooperatives per part de joves, juntament amb Pere Esteve. Al migdia es celebrarà una paella popular, i a les 17.30 de la tarda, s'inaugurarà una exposició sobre el Cooperativisme i una breu història de la COV. Coincidint amb el Dia Mundial del Cooperativisme, es llegirà un manifest públic, i intervindran Pepa Muñoz, presidenta de la Confederació de Cooperatives de Catalunya; Maria Franch, Directora General d'Economia Cooperativa i Creació d'Empreses del Departament de Treball de la Generalitat; i Lluís Tejedor, alcalde d'El Prat. Al llarg del dia es desenvoluparan diverses activitats lúdiques, com jocs infantils, tallers d'animació i, per cloure la jornada, concerts per a joves a càrrec

Un moment de l'exposició sobre la història de la COV, al setembre de 2006, amb el seu tresorer, Antoni Pedrero

d'Universo Acelerado i Señor Verdad, i ball amb l'orquestra Fusión. •

Escoles bressol als col·legis públics

Els CEIPS Jaume Balmes i Sant Cosme posen en pràctica amb èxit el Servei d'Atenció a la Petita Infància

S. OLIVERA / Vindria a ser una mena d'escola bressol amb altres característiques d'afegit. Els CEIPS Jaume Balmes i Sant Cosme i Sant Damià, situats els dos al barri de Sant Cosme, han posat en pràctica durant aquest curs educatiu el Servei d'Atenció a la Petita Infància i a les seves Famílies, destinat a educar els nens de 0 a 3 anys per una banda i també formar els pares per una altra.

Aquest servei pretén ser una eina adreçada a les famílies que, per les seves obligacions laborals, formatives o personals, han de portar els seus fills petits fora de casa durant unes hores al dia. En horari matinal, l'Espai Baldufa des de setembre passat i l'Espai Tricycle des del passat abril, han tingut força èxit, amb una ocupació del 100% segons dades de la regidoria d'educació. El servei de tarda, dedicat a donar formació als pares amb diferents tallers i cursos ha costat més d'aplicar, perquè segons la coordinadora de l'ajuntament per l'educació de 0 a 3 anys, Felisa Prado, "han estat més reacs a participar". Els espais matinals pels nens serveixen per donar atenció educativa a més de ser un espai de socialització i de joc.

Aquesta iniciativa parteix de dins del PESC (Projecte Educatiu de Sant Cosme), amb la col·laboració de l'ajuntament i no està previst que es faci a més escoles del municipi. Segons Felisa Prado, la manca de places d'escoles bressol al Prat quedarà coberta amb la nova guarderia de la zona Estruch, al carrer Sarajevo, que començarà a construir-se el proper novembre, i també a la projectada per a la zona Remolar. •

F.I.C. FERNANDEZ J.L. S.L.

- INSTALACIONES FRIGORÍFICAS
- MAQUINARIA DE HOSTELERÍA
- SERVICIO TÉCNICO
- VENTA DE REPUESTOS PARA HOSTELERÍA
- FABRICACIÓN PROPIA EN ACERO INOXIDABLE

PRESUPUESTOS, PROYECTOS Y OFERTAS

EXPOSICIÓN Y VENTAS: AVENIDA REMOLAR, 91-93
EL PRAT DE LLOBREGAT • TELF. 93 370 23 63

i tu, què toques?

AMTP

AULA DE MÚSICA TRADICIONAL I POPULAR

FLABIOL I TAMBORÍ

GRALLA

PUA I GUITARRA

ACORDIÓ DIATÒNIC

CANT

PERCUSSIÓ

VIOLA DE RODA

DOLÇAINA

VIOLÍ

TAROTA

SAC DE GEMECS

Matrícula oberta

SEUS DE L'AULA

BARCELONA

FIGUERES

LLEIDA

TORTOSA

VILA-SECA

INFORMACIÓ GENERAL I MATRÍCULES

www.amtp.cat

T. 932 151 069

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura
i Mitjans de Comunicació
Centre de Promoció
de la Cultura Popular
i Tradicional Catalana

La Policia Local fa arribar la "mobilitat segura" a prop de 2.500 escolars

Un policia local s'adreça als nens durant la cloenda del curs de mobilitat segura

DELTA / Un total de 2.487 alumnes del Prat han participat en les sessions d'educació per a la mobilitat segura que la Policia Local ha impartit durant el darrer curs escolar.

Les sessions s'han impartit a alumnes de P4, els tres primers cursos de primària i 2n d'ESO. Es preveu que, per al proper

curs, les sessions s'ampliïn fins a 4t d'ESO. Els alumnes reben nocions de circulació, sistemes de seguretat passiva –com ara el cinturó de seguretat–, formes segures de moure's per la ciutat, creuament de carrers, etc. Per als més petits, les sessions són només teòriques. A partir de 3r de primària, els alumnes

ja surten al carrer per posar els conceptes en pràctica. Els alumnes de 5è fan pràctiques amb bicicleta al parc d'educació viària situat al Parc Nou.

La cloenda de les sessions es va celebrar amb una festa al parc del Fondo d'en Peixo, a la qual van participar uns 650 nens de 3r i 5è de primària. •

Nidificació històrica al delta del Llobregat

DELTA / El bec d'alena ha nidificat per primer cop a la història als espais naturals del delta del Llobregat. Fins ara, aquesta espècie només s'havia reproduït al delta de l'Ebre. Els tècnics que dels espais del Llobregat expliquen que les nidificacions de noves espècies poden ser provocades per la millora de les condicions ambientals de la platja artificial de ca l'Arana.

El bec d'alena i la garsa de mar –que també ha mirat d'asentar-se al Llobregat, tot i que finalment ha perdut la seva niuada– tenen requeriments ecològics molt especials que fan que no puguin niar a qual-sevol zona humida. El bec d'alena és un ocell típic d'aiguamolls salins de terra baixa, que normalment nia en colònies, associant-se amb altres espècies d'ocells, com les cames

Dos becs d'alena adults, per primer cop als aiguamolls de cal Tet (foto: Ferran López, Consorci Delta Llobregat)

llargues i que necessita superfícies d'aigua salada poc fonda per a alimentar-se. La garsa de mar, per la seva banda, nia sempre a platges sorrenques o llimoses molt poc freqüentades, amb molt poca vegetació i amb riquesa de mol·luscs, dels

quals s'alimenta. Aquestes condicions no es donaven fins ara al delta del Llobregat, però avui dia les poden trobar a la platja de ca l'Arana.

Els espais de cal Tet - ca l'Arana són zones naturals protegides que formen part de la Xarxa Natura 2000 i que van ser recreats amb les obres del desviament del riu Llobregat i l'ampliació del Port de Barcelona. Amb motiu d'aquestes obres es va ampliar la platja de ca l'Arana perquè servis com a àrea d'acumulació de sorra i actués com a zona aportadora per a la resta de platges del Prat. •

Més agents a la Policia Local per a l'aeroport i la platja

L'ajuntament destinarà 18 nous policies locals per a funcions específiques de l'aeroport i de la platja. A l'aeroport s'encarregaran de vigilar infraccions de circulació i duran a terme tasques d'informació als ciutadans. A la platja, vetllaran per l'ús cívic dels espais i donaran suport als serveis d'emergència de la Creu Roja.

La platja amplia els horaris dels socorristes

Aquest estiu s'amplia el nombre i l'horari de presència de socorristes de la Creu Roja a la platja durant la temporada de bany (del 14 de juny al 14 de setembre). Els dies laborables hi seran de 10.30 a 19 h, mitja hora més que els anys anteriors, i els caps de setmana i festius una hora més (de 10 a 19 h). Amb la incorporació d'un nou socorrista, ja són set els qui donen servei a la platja del Prat. A partir d'aquest any, els socorristes són professionals; no hi haurà cap voluntari.

La Generalitat ampliarà i reformarà el CAP Doctor Pujol i Capsada

La Generalitat invertirà 3,7 milions d'euros en l'ampliació i reforma del CAP Doctor Pujol i Capsada, amb l'edificació de planta baixa i un pis. La superfície d'obra nova serà de 2.153 m², i la de reforma de 1.345 m². El centre comptarà amb deu consultes de medicina general, quatre de pediatria, cinc polivalents, dues d'atenció sexual i reproductiva, una àrea d'atenció continuada, un centre de rehabilitació; CASD (atenció i seguiment de drogodependències), un centre de salut mental amb quatre consultes i una àrea de Serveis Socials de l'Ajuntament. Aquesta inversió s'enmarca en l'aportació de 50,4 milions d'euros que el Govern català ha aprovat destinar a la millora de diversos hospitals i quatre centres d'atenció primària (CAP) d'arreu de Catalunya.

Clickair cedeix a l'ajuntament bitllets d'anada i tornada a Fingal

L'Ajuntament del Prat i la companyia aèria Clickair, amb seu al nostre municipi, han signat un conveni per a la difusió i promoció de l'agermanament entre els municipis del Prat i de

Fingal (Irlanda). Segons el conveni, Clickair cedirà a l'Ajuntament deu bitllets gratuïts d'anada i tornada entre els aeroports del Prat i Fingal, seu de l'aero-

port de la capital irlandesa, Dublín. L'ajuntament gestionarà la utilització d'aquests bitllets per als diferents projectes d'agermanament amb el municipi irlandès. A canvi, l'ajuntament difondrà el logotip de Clickair en les actuacions vinculades amb l'esmentat agermanament, a les quals també convidarà la companyia. •

Un incendi fa desallotjar 40 persones a l'avinguda del Canal

Un incendi declarat el passat 11 de juny al vespre en un àtic del número 153 de l'avinguda del Canal va obligar a desallotjar tot l'edifici i el de dos finques més, unes 40 persones en total. Els bombers de la Generalitat van poder apagar el foc en 20 minuts i les persones desallotjades van poder tornar a casa seva cap a les 23.30 h. L'incendi va calcinar part del pis afectat. No va haver-hi cap ferit. •

Para ver se ha de mirar

El campanazo...

¡Din, dan!, ¡din, dan!, ¿Pero esto qué es?, ¡talán, talán!, ¡din, ...pero, ¡din, ...¿es la guerra?, ¡din, dan, talán, talán!. No, no. Son las campanas del Monasterio de Montserrat a las 6 de la mañana. Cada día se revolucionan de tal manera a esta hora que necesariamente los monjes deben levantarse como autómatas de sus camas. Los que estuvimos en la Romería del Prat del pasado 7 de junio, casi casi también, pero a diferencia de los monjes intentamos seguir durmiendo un rato más. Pero sin demasiadas alegrías, porque las llamadas a golpe de campana son continuas en Montserrat... ¡son verdaderos campanazos! (con perdón de la Real Academia). Parece que no se quiere -y yo estoy de acuerdo- que los romeros podamos estar sosegados o en el peor de los casos tranquilamente aburridos. Las campanas dan alegría, dan vida.

La Romería de este año ha sido la 76ª de las que, podríamos decir, están controladas oficialmente por las parroquias del Prat. Con toda seguridad, anteriormente se dieron muchas más de las que quizá no quedan ni registros históricos (J.Ferret

tiene la palabra).

Han pasado muchos años, siglos, desde aquellos en que los peregrinos llegaban a Montserrat, esto sí, como ahora, provenientes de todo el mundo, pero llegaban polvorientos, cansados, con el zurrón o macuto a la espalda, algunos acarreado pesadas cruces de madera... Al empezar la subida se cubrían con los hábitos de penitentes: unos encendían cirios, otros arrastraban cadenas o se flagelaban duramente. El monasterio, en aquellos remotos tiempos daba acogida a los romeros, tres días como máximo, durante los cuales, tenían gratis, el pan, el queso y la sal, posteriormente añadieron un plato de sopa y un vaso de vino. ¡Qué tiempos!, ¡qué cosas!. La iglesia, la antigua iglesia, se llenaba de romeros que dormían en la misma a falta de otro refugio. El recinto se llenaba del humo de tantas lámparas o candiles hasta que la Virgen de blanca - ¡Oh, milagro!- se transformó en la Moreneta.

El Via Crucis que el grueso de la Romería recorre el sábado por la mañana, es uno de los actos más apreciado por los

romeros. Lástima de la destrucción que primero la Guerra Civil y después los desprendimientos y el poco respeto de algunas personas hacia las esculturas que inicialmente se podían admirar a lo largo de su recorrido, ha obligado a colocar unas simples estelas para situar las distintas estaciones.

También es obligado, si es posible, visitar la Cova de la Mare de Déu. Pero hoy en día pocos, proporcionalmente, se atreven a emprender el camino a pesar del funicular que salva un considerable desnivel en un corto trayecto. No es de los más transitados. Antes se recorría en familia, los novios una vez casados o incluso para cumplir promesas. Pero hoy en día todas estas razones ya casi no existen y no parece que tengan sustitutivos...

La Vetlla i missa del sábado, el Virolai, las Vespres con el Parenostre cantado con todo el sentimiento del mundo por el Abad Josep Maria Soler y la Presentació de les ofrenes completan el programa oficial de esta Romería que sería precioso ver crecer año tras año.

TOMÁS ALLENDE

La cita para el DNI y pasaporte se hará por teléfono llamando al

902.24.73.64

o en la web

www.citapreviadnie.es

Oficina del DNI, c/ Centre, 4

El Prat de Llobregat

Dr. TEOFILO DEZA ALLODI
(Odontólogo)

Les atiende en la

CLÍNICA IBÉRICA

C/ Dr. Gallart i Monés, 9-11, 1º, 3ª

Teléfono 93 370 43 77

EL PRAT DE LLOBREGAT

L'edifici de l'Esplai, guardonat als premis Medi Ambient 2008 de la Generalitat

L'equip de l'Esplai, durant el lliurament dels premis Medi Ambient de la Generalitat, el passat 4 de juny.

DELTA / La Generalitat ha atorgat la menció honorífica a l'edifici ecològic Centre Esplai –ubicat al barri de Sant Cosme i seu de l'organització L'Esplai– en la categoria de millor projecte per a la mitigació del canvi climàtic, en el marc de Premi de Medi Ambient 2008.

Centre Esplai va ser concebut per l'arquitecte Carles Ferrater com un edifici sostenible. La seva orientació permet aprofitar al màxim la llum natural i la seva doble façana a la cara nord serveix per aïllar

les seves instal·lacions i estalviar energia: és a dir, evita el sobrecalfament a l'estiu i la fugida de calors a l'hivern.

Aquest equipament disposa de plaques solars tèrmiques, que escalfen l'aigua sanitària de l'edifici fins els 45 graus, i fotovoltaïques, que generen electricitat. També incorpora un sistema de reaprofitament d'aigües, que consta de dos dipòsits de gran capacitat soterrats. Un dels dipòsits recull l'aigua caiguda de la pluja i serveix per fer el manteniment del jardí, mentre

que l'altre recull les aigües procedents de les piques de les mans i les dutxes que, després d'un acurat tractament sanitari, es dirigeix a les cisternes dels WC.

D'altra banda, bona part de la il·luminació corre a càrrec d'un innovador sistema de tubs que condueixen la llum solar des del sostre fins a les habitacions per un conducte de miralls. Pel que fa a la il·luminació elèctrica, tot l'edifici incorpora fluorescents i bombetes de baix consum. •

Lluís Recoder, alcalde de Sant Cugat i dirigent de CDC "Cal cuidar els espais històrics de les ciutats"

DELTA / Lluís Recoder, alcalde de Sant Cugat, i dirigent de CDC, va ser el convidat al sopar col·loqui organitzat per Amics d'El Prat el 10 de juny. Lluís Recoder va explicar a la trentena llarga de persones que compartien taula i sopar amb ell, que a Sant Cugat havien apostat per un model de ciutat difús, això és, construccions de baixes alçades, harmònica, amb més qualitat de vida, en definitiva més humana.

Va remarcar que aquest model era més car que l'altre, el compacte, que té com a principal característica edificacions més altes on es prioritza la construcció de grans blocs de vivendes. Va remarcar que aconseguir el model en el que creuen no ha estat fàcil i han tingut que mantenir amb fermesa el projecte davant els promotors urbanístics que "sempre volen construir el màxim possible". "Hem defensat

–afirmà– el projecte de ciutat sense pietat. "Volem cuidar l'espai històric i l'equilibri entre ciutat residencial i l'activitat econòmica", va afegir.

Va parlar de com involucrar a les empreses de la ciutat amb les iniciatives culturals, esportives i lúdiques que es projecten i es fan a la ciutat on duen a terme la seva activitat econòmica i empresarial. "Han de participar integrant-se i col·laborant. No tenen que ser alienes al lloc on són. Si els demanes co-

laboració, normalment te la donen", va dir. En el col·loqui que seguí la seva intervenció, alguns dels assistents van comparar el model de Sant Cugat amb el del Prat, del que van dir que no és ni ha estat gens respectuós amb al nucli antic i que l'ajuntament té projectat fer desaparèixer el carrer Major, el més antic de la ciutat. Lluís Recoder va respondre també a les preguntes relacionades amb la política catalana i amb al seu partit (CIU). •

Cuidar-se la pell

El passat dia 4 de juny d'enguany, la Junta local del Prat de Llobregat de l'AECC-Catalunya contra el càncer va organitzar una conferència sobre com ens hem de cuidar la pell i la seva importància, en prevenció del càncer i altres enfermetats cutànies. La xerrada va ser molt interessant i més de cent-vint persones varen assistir a l'acte, que va tenir lloc a la sala principal de l'Esplai de la Fundació "la Caixa", ubicada al carrer de Martí Pinyol de la nostra ciutat.

El ponent va ser el Dr. Jaume Notari Dermatòleg de l'Hospital de Bellvitge i del Ambulatori Ramona Via del Prat i el suport va procedir de l'empresa farmacèutica de productes per a la pell "Isdin", que al final de la conferència va repartir entre els assistents uns mostraris dels seus productes.

Donació de la gent gran que fa el pessebre de nadal a la Plaça de la Vila

Dintre dels actes que la Gent Gran organitza en paral·lel al pessebre que per Nadal es fa a la Plaça de la Vila, hi ha una fira on es venen pastissos elaborats per les mateixes persones que participen en la confecció del pessebre. Fa unes pocs dies, l'AECC-Catalunya contra el càncer del Prat de Llobregat ha rebut com a donatiu per a les seves activitats, la recaptació que en aquell moment de desembre del 2007 i gener del 2008 es va fer a l'esmentada fira.

La Junta local de l'AECC vol palesar públicament el nostre més sincer agraïment per aquest gest que honora a aqueixa Gent Gran.

Gamma Estalvi 6

Ara té sis camins per arribar al 6

Cada persona és diferent i té una manera diferent d'estalviar. Per aquest motiu, a "la Caixa" trobarà una nova gamma de productes que s'adapten a les seves necessitats d'estalvi.

Amb qualsevol d'aquests productes accedirà a un dipòsit d'estalvi a termini amb un **rendiment molt atractiu.**

Són sis productes fets a mida que li aportaran seguretat, tranquil·litat i rendibilitat.

Passi per qualsevol oficina de "la Caixa" i triï un camí per arribar al 6 amb la **nova Gamma Estalvi 6.**

Parlem?

El cinema protagonitza la festa del carrer Ferran Puig

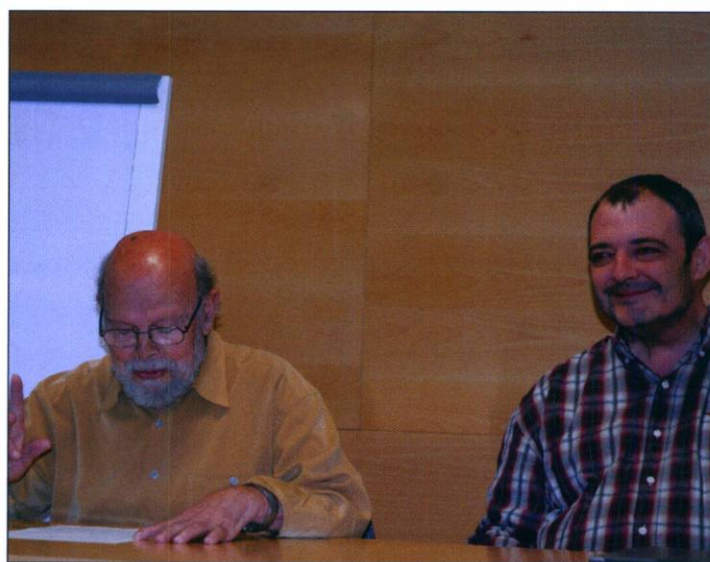
Demostrant sempre que són originals i que, malgrat ser un carrer amb història, saben adaptar-se als nous temps, els veïns i comerciants del carrer Ferran Puig van organitzar la seva festa al voltant d'un eix temàtic: el cine. El cartell anunciador de la Festa ja resultava revelador: "No és carrer per a avorrits", en clara referència a la pel·lícula que li va donar l'Oscar al nostre Javier Bardem, "No és país per a vells". Tots els comerços del barri van guarnir-se amb motius cinematogràfics: cartells de cine, rotllos de film, càmeres de cartró fetes pels mateixos membres de l'AVV de Ferran Puig...Molt d'aquest material va ser cedit per Fermí Marimon, propietari del cinema Capri.

El dissabte 14 de juny va tenir lloc el Mercat al carrer. Tots els comerços van treure la seva mercaderia al carrer, i es van disressar d'algun personatge de cinema. A la foto, un homenatge a les pel·lícules de Walt Disney, i unes troianes que rememoraven el film "300"

La xocolatada infantil va reunir desenes de nens, amb el Nicolas Cage com a espectador. Les activitats per als més petits van ser part important de la festa: animació a càrrec de grups de teatre o el ja tradicional concurs de dibuixos amb motius del carrer van centrar la festa major.

El president de l'AVV del carrer Ferran Puig, Josep Serra, va presentar el pregoner de les festes d'enguany, el dibuixant Àngel García. García va demostrar en directe que la seva especialitat és el còmic, i va impressionar els assistents amb la seva facilitat a l'hora de fer ninots.

<p>PROGRAMACIÓ</p> <p>CONCERT.</p> <p>Músiques</p> <p>Coral</p> <p>Visión</p> <p>2008</p> <p>CoralVisión 12 de Juliol a les 20h. Lloc: S.C.R. Lo Llobregat de les Flors c/ Sant Boi 34</p>	<p>Escola de Música</p> <p>Lo Llobregat de les Flors</p> <p>Àrea de Música Clàssica</p> <p>Iniciació a la música Llenguatge musical Piano Cant Guitarra clàssica Violí Flauta</p> <p>Àrea de Música Moderna</p> <p>Piano Cant Guitarra elèctrica Baix elèctric Saxo</p>	<p>vols cantar a la Coral?</p> <p>Lo Llobregat de les Flors</p> <p>coral</p> <p>societat coral creativa Lo Llobregat de les Flors</p> <p>ACTIVITATS</p> <p>coral Adulta Lo Llobregat de les Flors Horari Assaig Coral: Dilluns i dijous de 22:00 a 23:30h</p> <p>coral Infantil Nou Esclat Per a nens i nenes de 5 a 12 anys. Horari Assaig per confirmar</p> <p>Matrícula oberta! Et pots apuntar durant l'any a totes les activitats!</p> <p>Sant Boi, 34 - 08820 El Prat de Llobregat (Barcelona) Info: 93 379 41 29 · http://llobregat.blogspot.com</p>
	<p>ENSENYAMENT</p>	

27è Aplec de la Sardana

El 15 de juny es va celebrar la 27a edició l'Aplec de la Sardana. Organitzada pels Amics de la Sardana i amb el suport de diferents institucions públiques i privades, va omplir d'activitat el Pati de l'Artesà, amb diferents sessions de balls de sardana al matí i la tarda. Les cobles que van participar en l'edició d'enguany van ser la Jovenívola de Sabadell, Ciutat de Cornellà i la del Baix Llobregat. •

El dia 26 de maig es va celebrar el 1r. aniversari del casament de l'Antonio i l'Eva, geganter i grallera respectivament de la Colla de Gegants del Prat, sent aquesta última una de les més antigues. Tots vam passar un dia de gresca i xerinola. Els nuvis anaven molt guapos, la núvia portava un vestit del jove dissenyador Jordi Anguera. Moltes felicitats amics.

Presentació del llibre "Cuentos de Pratesburg", de Joan Vilà Casanovas

L'acte es celebrarà el proper 10 de juliol a les 19:30 h. a l'Hotel d'Entitats

L'acte el presentarà Francisco M. Lorenzo, Tinent d'Alcalde de cultura, educació i promoció cívica de l'ajuntament del Prat, i el llibre el presentarà l'escriptor pratenc Vicenç Tierra, que també ha estat l'autor del pròleg.

A tots els assistents a l'acte se'ls obsequiarà amb un exemplar del llibre, i al finalitzar, serà servit un refrigeri.

Llobrecar, S.L.

Tu Servicio Autorizado SEAT en El Prat de Llobregat

www.llobrecar.seat.es

Infórmate en:

C/ Les Moreres, 31 (Pol. Ind. Estruch) - El Prat de Llobregat - Teléfono 93 478 11 10

CASA CHENDO

La buena mesa

Menú del día
Servicio a la carta
Torradas
Tapas
Almuerzos
banquetes

Menús especiales para grupos (fácil aparcamiento)

Carretera de la Marina, 97-99 - 08820 EL PRAT DE LLOBREGAT - Tel. 93.478.91.77 - Mov. 687.52.31.67

Oliver Rodés mostra la seva col·lecció d'ampolles d'aigua a l'Expo de Zaragoza

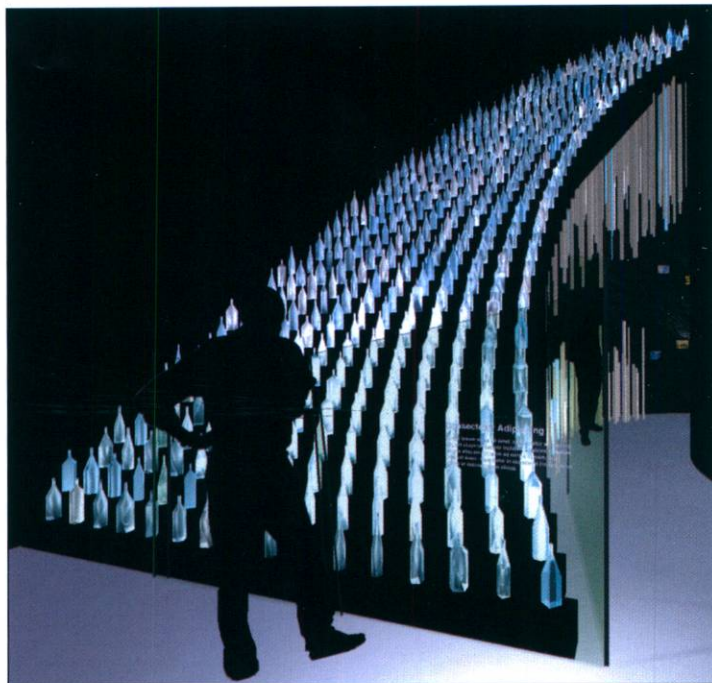
El laboratori pratenc d'anàlisis ha cedit una mostra dels més de 5.000 envasos que conserva al seu museu

DELTA / El laboratori Oliver Rodés, ubicat al Prat i dedicat des de fa més d'un segle a l'anàlisi d'aigües embotellades, mostra a l'Expo de Zaragoza una part de la seva extensa col·lecció d'ampolles d'aigua. Del total de 5.000 ampolles que el doctor Benet Oliver Rodés conserva al sòtan-museu de la seu dels laboratoris, 500 s'exposen a la capital aragonesa des del dia mateix en què es va inaugurar la mostra, que gira precisament al voltant de l'aigua.

La mostra de les ampolles

constitueix la porta d'entrada de l'espai que l'Expo ha reservat per a Catalunya. Va ser la Generalitat mateixa qui va sol·licitar la col·laboració dels laboratoris dos mesos abans de la inauguració de l'Expo.

Les ampolles de la col·lecció -la més antiga data de l'any 1950- procedeixen de 120 països i constitueixen tota una mostra de la història del disseny i els materials aplicats a l'aigua embotellada. Vidre, PVC o polietilè. Aigües amb gas o sense, medicinals o minerals. •

Les ampolles d'Oliver Rodés, mostrades en forma de cascada a l'Expo de Zaragoza

Gente singular

La vejez

Todo el mundo dice querer llegar, pero ninguno admite estar en ella, porque la vejez, como la muerte, es una cosa que sucede solo a los demás. En el caso de la muerte porque no estamos a partir de cuando llega, y en el de la vejez, porque no queremos estar aunque haya llegado.

La cosa - amigo lector - es que, por unas u otras causas, ese ansiado estado en el que no hay nada que hacer, ni levantarse temprano cada día, cosa que se deseó desde que se era joven, es repudiado desde el fondo de nuestros corazones, ante los demás - y lo que es peor - ante nosotros mismos, negándonos a admitir la evidencia que la vida supone, y que no es otra que el asumir que tras la loca juventud, llega la tranquila vejez, a la que muchos se esfuerzan por seguir haciendo también loca, sin pensar que cada época de la vida tiene su peculiaridad, y que el hacer ciertas cosas con veinte años es de gente alegre y vital, pero seguir haciendo esas mismas cosas con más de sesenta, es de majaderos integrales.

Actualmente hay incluso un anuncio televisivo, en el que un "pureta", como llaman los jóvenes a todo el que pasa de los cuarenta, se disfraza de joven, al objeto de obtener las ventajas que ofrece a estos, una determinada tarjeta de crédito, y en el corto filmico, queda patente una vez más, lo ridículo del personaje.

De todas formas, la naturaleza es cruel y hasta sádica con la vejez, porque le resta fuerzas, pero le mantiene apetitos, le hace decaer en todo y sin embargo le mantiene la vista cada vez más joven, con lo cual el anciano acaba por convertirse - muy a su pesar - en alguien que no puede sino dar buenos consejos, porque es ya incapaz de dar malos ejemplos.

Desde siempre, sesudos intelectuales han dedicado frases y pensamientos profundos, a ese estado del hombre, haciéndolo por lo general, cuando han llegado a él, por lo que su valor es más que cuestionable, aunque por otra parte, no hay forma humana de averiguar como es el sabor de una manzana, si no te comes una, con lo cual estamos ante el dilema de la pescadilla que se muerde eternamente la cola.

Y así nos encontramos con sujetos que, pasada ya la barrera

de la madurez, se empeñan en mantenerse en ella a toda costa, con lo cual, en su fuero interno nunca llegan a viejos, y se auto engañan con frases tales, como "Nunca me he sentido tan joven..." u "Hoy en día, cincuenta años es plena juventud..." sin darse cuenta de que si a partir de los cincuenta, una mañana te despiertas y no te duele nada, es que probablemente estés muerto.

Mi amigo Isidoro es un ejemplo de estos. De pequeños, habíamos sido condiscípulos en una escuela rural de nuestra tierra, situada en una antigua venta, llamada Venta de Tendilla, y a la que había que llegar, cruzando arroyos y cañadas que por lo general en los años a los que me refiero - década de los cincuenta del pasado siglo - aún lejos de los temores del cambio climático, mantenían un caudal considerable hasta bien entrada la primavera, por lo que los chavales, en lugar de atravesarlo por los pasos adecuados, solíamos cruzarlo saltando de piedra en piedra, sin que nunca se produjeran accidentes.

Isidoro, que había marchado a la ciudad mucho tiempo atrás, hubo de hacer una visita a su tierra por causas de herencia, y un día, tuvimos que cruzar el arroyo de nuestra infancia. Como no me gustan las aventuras, decidí pasar por el puente, pero mi amigo, sintiendo en sus carnes la traición de la naturaleza, decidió hacerlo, saltando - como tiempo atrás - por las piedras, donde el cauce era más profundo.

Tras tomar carrerilla, saltó limpiamente la primera, y aunque tambaleante, la segunda, pero en mitad del lecho los reflejos le fallaron, yendo a caer - cual largo era - en mitad del cauce, en las frías aguas de enero.

Mientras secaba sus ropas, al amor de la lumbre y arropado con una manta, me confesó.

"Veras, yo medí la distancia con la vista y salté bien.... lo que pasó es que el cuerpo no me siguió..."

A partir de cierta edad, paciente lector, te aconsejo que hagas menos caso a la vista y más al cuerpo, no sea que este último no te siga y, te deje tirado en la estacada.

JOSÉ MARÍA HIDALGO

Enrique Rubio, un coleccionista de monedas y rarezas

NEUS MACÍAS / Enrique Rubio nació en Barcelona en el año 1952, pero el trabajo de su padre hizo que la familia se trasladase a Sevilla cuando él contaba con 3 años. Allí aprendió a leer “y por eso hablo y pienso en castellano, aunque entiendo perfectamente el catalán”, cuenta nuestro protagonista. Estudió en la capital andaluza el bachillerato elemental, y a los 16 años decidió que no seguiría con los libros, y se hizo voluntario en el Ejército, concretamente en la Marina. Pasó un año en la Academia de San Fernando, otro año embarcado, y uno más en la base naval de Tarifa. La afición por las monedas le llegó por casualidad durante el incendio de un petrolero en las rías de Vigo, cuando estaba en la Marina. En la cubierta de la embarcación descubrió una moneda de plata de cinco francos franceses, quemada y deformada, y así empezó a coleccionar. Su padre, que trabajaba en los astilleros de Sevilla, le pedía a los marineros que le trajesen monedas de sus viajes, “y esa era una de mis colecciones. La otra era portátil, la llevaba yo allá donde fuese”.

Un hobby muy educador

En 1976, junto a su mujer, llegó a El Prat, y aquí empezó a consolidar su colección. “El coleccionista al principio agrupa monedas, las junta. Luego se especializa: el numismático completo no existe, es imposible conocer a fondo las miles de monedas diferentes que hay en el mundo y que se han acuñado a lo largo de la historia”. Así, Enrique decidió que se centraría en España: la época franquista y el período de Juan Carlos I, además de las monedas de Holanda durante el reinado de Juliana, y Portugal desde la República hasta la llegada del euro. La afición por la numismática le ha permitido conocer detalles que no hubiese imaginado. “Es un hobby muy educador: aprendes geografía, historia, quiénes son los personajes de cada país...existen monedas conmemorativas, y se te despierta el interés por saber quiénes son los rostros que aparecen en ellas, a quiénes se dedican”. Hoy por hoy, a Enrique le faltan algunas piezas para completar su colección: no cuenta con cinco monedas de Portugal, “ni las tendré, pero por motivos económicos”: algunas cuestan hasta 18.000 euros. También se ha dedicado a otra variante del coleccionismo: los errorismos y las variantes –cambios en el diseño de las piezas– de la moneda española. Así, guarda monedas con roturas de cuño, repintadas, mal cortadas o de cuño des-

A veces las monedas no valen lo que cuestan, y su precio no es el que marca sobre el metal, sino el que establece un mercado que la ve como una rareza o un bien preciado. Es el caso de la numismática, un mundo que conoce a la perfección Enrique Rubio, afincado desde hace 32 años en El Prat y vocal de la Junta de la Asociación Española de Numismática (ANE). La colección de Enrique alberga miles de monedas, la mayoría españolas, pero también de Holanda y Portugal. Hoy nos cuenta cómo entró en este mundo que le apasiona.

Enrique Rubio muestra una pequeña parte de su amplísima colección numismática.

“Es un hobby muy educador: aprendes geografía, historia, quiénes son los personajes de cada país...”

plazado. “Ningún error de estos debería salir a la calle, se tendrían que triturar en la Fábrica de Moneda y Timbre”, pero no siempre es así, y esas rarezas salen a la calle y circulan entre los coleccionistas. Enrique incluso ha comprado monedas falsas a sabiendas de que lo eran, “porque yo digo que quien conoce las falsas, llega a conocer las verdaderas”. Y cuenta una anécdota que se dio en el año 1980 en la Fábrica de Moneda y Timbre, cuando los trabajadores de la misma descubrieron que, en el tiempo de tomar el bocadillo, podían conseguir un dinero extra haciendo funcionar las máquinas para acuñar monedas “raras” e “inventos” que luego ponían en circulación en el mercado del coleccionismo. Les denunciaron y el caso llegó a juicio.

El mundo del coleccionismo, en Internet

La colección de Enrique llega más allá, e incluso ha escrito un trabajo sobre los billetes, las monedas y las medallas que se emitieron en El Prat durante la guerra civil, cuando tanto ayuntamientos como asociaciones, ante la falta de suministros de curso legal, tuvieron permiso para acuñar su propia moneda. Nuestro protagonista está a la espera de que el alcalde le prologue el trabajo, “y luego quiero colgarlo en Internet, aunque me gustaría que se publicara”. Internet es, precisamente, la gran plataforma de difusión para la afición de Enrique. En 1998 colgó en la red su propia página web, www.numisma.org, que enseguida se convirtió en un referente dentro del mundo del coleccionismo. Asimismo, se encarga de la página web de la ANE, y gestiona diversos foros. Ha publicado seis o siete trabajos en la Gaceta Numismática, y aún quiere seguir completando su colección, especialmente la referida a El Prat. Por eso, da su dirección de correo electrónica a todo aquel que pueda ayudarle: info@numisma.org. •

Cinquanta aniversari de la inauguració de la urbanització de les Cases de la Seda

Aquest mes de juny de 2008, fa cinquanta anys de la inauguració del "Barri de La Seda".

La promulgació per part de l'Estat d'una legislació que obligava a les grans empreses a construir habitatges pels seus treballadors, va impulsar el 1954, al Consell d'Administració de La Seda de Barcelona, S.A. presidit pel senyor Stulemeier, de nacionalitat holandesa, a construir en el terme municipal del Prat una urbanització de 110 habitatges de lloguer.

En aquella època el director general de la Seda, senyor Cornelius Bernard, es va interessar des del principi per tirar endavant aquest projecte social, que hauria fins i tot de definir, uns anys a venir, una de les millors barriades de la població del Prat.

A tal fi l'empresa, va adquirir en data 2-11- 1954, a la "Sociedad Agrourbana Financiera S.A.", un terreny tocant a la carretera de l'Aviació, prop de l'indret conegut per Cal Rigol, on s'aixecaria la urbanització

Després de la construcció el 1955, d'unes cases de mostres, fetes per dos contractistes es va decidir que la millor oferta era la de la SICOP, adjudicant-se la construcció de la urbanització i les cases a aquesta empresa.

Els treballs de la urbanitza-

ció i construcció de les cases van proseguir durant els anys 1956 i 1957, quedant enllestides a la primavera de 1958. Una de les característiques més visibles d'aquestes cases són els porticons de fusta, els "rombos" blancs i verds. Cal signar que el cost total de la urbanització arribaria a la xifra de catorze milions de pessetes.

L'adjudicació dels habitatges es va fer mitjançant sorteig. La Seda es va reservar un nombre petit d'estatges destinats aquells treballadors que a l'empresa li interessava retenir pels seus serveis i que possaven per condició la necessitat de disposar d'habitatge.

La inauguració oficial de la urbanització de les "cases de La Seda", va tenir lloc el 26 de juny de 1958, procedint Mn. Josep Farrés, rector de la parròquia de Sant Pere i Sant Pau. En aquest acte hi van assistir el Delegat Provincial del Ministeri de la Vivienda, Sr. Martorell, l'Alcalde del Prat, Sr. Jaume Codina, el Jutge municipal Sr. Echenique, el Delegat Sindical Local Màximo Simón i el President i membres del Consell d'Administració de l'empresa, Direcció i alt personal directiu, i membres del Jurat d'Empresa. La totalitat de les famílies dels llogaters, com no podia ser d'altra manera, també hi van assistir.

Aquesta urbanització va ser durant les dues primeres dèca-

Per celebrar el 50 aniversari de la inauguració de aquestes emblemàtiques vivendes, la Associació de Veïns ha organitzat els actes següents.

Dissabte, 28 de Juny:
Berenar
Disco Mòbil per nens
Patrocina "La Seda"

Diumenge, 29 de Juny:
Gran paella popular.
Canons d'espuma.

des gestionada directament per La Seda, que cuidava del seva conservació.

La Seda va promocionar, a partir del maig de 1960, uns concursos anuals sobre els millors Jardins de l'Urbanització, cosa que va animar els veïns a participar-hi amb una sana competència.

L'any 1978, transcorreguts 20 anys de la inauguració del barri de La Seda, i finalitzat el període de beneficis fiscals que va obtenir la propietat en construir la urbanització, la direcció de La Seda va proposar la adquisició dels habitatges als llogaters per un preu raonable. La majoria dels llogaters les compraren. Val a dir que l'empresa va establir una línia d'ajuts als treballadors amb la finalitat de facilitar l'adquisició dels habitatges.

Uns dels problemes de la urbanització, feliçment supe-

rat, va ser el de les periòdiques inundacions degut especialment a la falta de desguassos adequats i a la construcció de l'avinguda 11 de setembre.

Les innombrables iniciatives sorgides dels propis veïns a partir de 1959, i després reforçades amb la creació de l'Associació de Veïns del Barri de La Seda, han propiciat al llarg del temps la celebració d'una diversitat d'activitats lúdiques i esportives, destacant sobretot l'organització any rera any, de la Festa Major del barri per la diada de Sant Joan. Sense treure mèrits a altres activitats (arrossars, jocs infantils, etc.) la verbera de Sant Joan constitueix una manifestació lúdica en que, a part de la participació i protagonisme dels veïns, aplega alhora un gran nombre de pràctiques que la fan seva. Aquesta celebració, sens dubte, forma part ja del calendari festiu de la nostra població

No cal dir que la remodelació integral que va portar a terme l'Ajuntament del Prat, a finals de la dècada dels anys 90 del segle XX, que va afectar especialment als carrers, clavegaram, enllumenat públic, arbrat, ha estat un indubtable millora que revaloritza encara més aquesta singular barriada pratenca, que forma part per mèrits propis del patrimoni arquitectònic de la nostra ciutat.

JOSEP FERRET I PUJOL

Ara fa 75 anys

Juny de 1933

El Decret del Ministeri d'Instrucció Pública i Belles Arts de 7 de juny de 1933, establia la constitució de Comissions Mixtes encarregades de col·laborar amb la direcció de la Primera Ensenyant-se. En tal sentit l'Ajuntament del Prat va acordar, el 15 de juny de 1933, crear la comissió mixta local, nomenat membres de la mateixa els regidors Jaume Sallés Serra i Josep Pujol Capsada.'

Mercat del dijous (1950)

Mercat del dijous que es feia a la Plaça de la Vila, que durant els seixanta passa a l'Avinguda de Montserrat i finalment a Sant Cosme.
Fotografia: Josep Mones · Arxiu: Gerard G. Mor

GRUP 3 ASSESSORS
Gabinet comptable, fiscal i laboral

- ✓ ADMINISTRACIÓ I GESTIÓ DE PERSONAL
Nòmines i Assegurances Socials
Contractació
Selecció de Personal

- ✓ ÀREA MERCANTIL
Tramitació Constitució de Societat
- ✓ ORGANITZACIÓ I PLANIFICACIÓ COMPTABLE
Comptabilitat de Societats
Confecció i Dipòsit Comptes Anuals
- ✓ GESTIÓ I LIQUIDACIÓ D'IMPOSTOS
Impost de Societats
Impost sobre la Renda i Patrimoni
IVA
Successions i Donacions
Transmissions Patrimonials

OFICINES AL CARRER CASTELLA, nº 9 • Telf. 93 379 85 66
El Prat de Llobregat (Barcelona)

flors company

Madoz, 4 tel. 933790270
El Prat de Llobregat

SERVICIO OFICIAL

TALLERES J. GARCÍA

CITROËN

C. CATALUNYA, 59-61 • EL PRAT DE LLOBREGAT • TELF. 93 379 16 55 - 93 379 32 23

Adéu al senyor Torres, mestre, company i amic

Si s'elogia algú o el deixes massa bé, tothom podria pensar que és a canvi d'alguna cosa, que el que estàs fent és un pur comerç amb les teves actituds i les teves opinions. Però, per altra banda, de vegades ens resulta trist i decebedor el no poder manifestar en veu alta els nostres sentiments. L'entorn mediàtico-social ha instaurat uns codis; si te'ls passes o no hi arribes, et poden qualificar d'estrany, o potser d'incoherent, o d'insolidari...o fins i tot, d'altiu.

Sóc dels que no me n'estic d'expressar i exterioritzar el que sento per les persones, molt especialment si el sentiment és profund i ple de valors positius. En cas contrari, la meua veu seria més aviat inaudible.

Per això, aquestes línies estan escrites molt més amb el cor que amb el cap. Però tenen el gran valor de comportar vivències úniques i patrimonialitzades en el record, encara que, evidentment, compartides amb molts altres companys i amics.

Joan Antoni Torres va morir a finals de maig d'enguany, sense fer gaire soroll, tal como ja era el seu tarannà. Va treballar a "la Caixa" des dels setze anys fins als seixanta-un. Quaranta-cinc anys a la mateixa empresa i a la mateixa oficina, on va entrar-hi com aquell qui diu de "pinche" i en pantalons de 'golf', va passar per ser interventor amb el Sr. Vidal Moyano com a delegat, i va ser delegat (ara en diem director) des de l'u de gener del 1973 fins al 30 de setembre del 1993. L'oficina núm. 0130 de "la Caixa", va habitar tres locals diferents, tots ells a la Plaça de la Vila del Prat: des del primer (ara ocupat per una empresa de telefonia), passant pel que ara acull la companyia "Aigües del Prat" i fins a l'actual, que es va inaugurar el vuit d'agost de l'any 1980. El mateix any que el van nomenar delegat, es va celebrar al Prat l'acte principal -de tota "la Caixa"- dels "Homentages a la Velleja". Després, l'any 1976, amb el Sr. Josep Vilarasau com a flamant director general, es va inaugurar l'Esplai de l'Obra Social de "la Caixa", que va quedar ubicat al local que ja hem esmentat (on va estar la primera oficina i on ara hi ha una botiga de telefonia). Aquesta inauguració del primer Esplai va ser una lluita que el Sr. Torres va culminar. El Prat mereixia que "la Caixa" tingués alguna atenció social ben pregona. I ara ja veiem el que "la Caixa" té al Prat com a seu de l'Obra

Social. Amb posterioritat, va començar l'expansió d'oficines per tot el Prat.

El Sr. Torres va tenir el privilegi de viure activament tots els canvis esmentats més els que la tecnologia, implacable, anava portant any rere any: productes, serveis, caixers automàtics...

Quan el grup de joves empleats de "la Caixa" que els anys setanta i també vuitanta del segle passat, ajudàvem a tripular el vaixell (ell n'era el capità) en molts aspectes de la feina del dia a dia però igualment, de la progressió de l'àmbit dels clients i de l'entitat, sempre rebíem d'ell el seu suport total. Igualment quan es tractava del nostre progrés professional que de les nostres necessitats personals. Èrem una autèntica pinya. El seu mestratge era el de la intel·ligència emocional no pas el de les tècniques. Però és que aquestes te les ensenya qualsevol una mica més preparat que tu. En canvi, les relacions humanes, el saber estar, el respectar, el saber fer front a les dificultats, el vetllar per a poder resoldre les inquietuds dels clients...només les pots aprendre -si vols- dels teus pares, per exemple, o de persones com el Sr. Torres.

Només explicaré una anècdota -de les mil i una-: el dia 24 de febrer del 1981, al matí, a l'oficina de "la Caixa" ubicada on ara està la de la Plaça de la Vila número 8, quan vaig arribar a les vuit -jo llavors, n'era l'interventor, o el subdirector, que avui es diria-, el primer que em va manar és que anés a buscar a casa la ràdio, que aquell dia era tant o més important que els clients o els papers.

Tenia el seu caràcter, per suposat. Qui no el tenim? Però sempre et venia de cara, mai t'amagava la seva intenció, encara que no opinessis igual. Estic segur que tots els que vàrem passar per aquesta oficina el recordarem sempre: els Lluís, Albert, Noni, Pepe, Domènec, Carlos, José Luis, Toti, Francesc, Pablo, Angel, Andreu, Joan, Armando, Albert, Miquel, Josep, Àngel, Joan, Martín...i d'altres de les demés oficines del Prat que coincidiren en el temps.

El record és aquell paradís del qual mai ningú no ens podrà expulsar. Al mestre, al company de "la Caixa", a l'amic dels moments d'oci -amb ell s'hi estava a gust!-..., sempre el recordarem.

VICENÇ TIERRA

Naturalment

Operació Biquini

Dietes miraculoses, batuts, xarops, barretes zero calories. Pegats, pastilles cremagregios, drenadors, aparells de massatge anticel·lulític. Tot, tot i més per aconseguir eliminar els quilos sobers, ràpidament i sense cap esforç, i de pas, esdevenir un cos escultural. Certament, si ens aturem a rumiar-ho a ningú se li escapa que aquesta no és la manera.

Si voleu començar una dieta per perdre pes, valoreu la conveniència de fer-ho sols o bé seguint els consells d'un professional d'aquest camp. Això ho hauríeu de decidir en funció del vostre estat de salut i dels propis coneixements sobre nutrició. Sigui com sigui, us serà molt interessant fer-vos primer tres preguntes.

Primera: Per què m'engreixo? Per saber-ho només caldrà revisar els menús que heu fet la darrera setmana; el vostre hàbit alimentari us dirà on us excediu. Ara valoreu si esteu disposats a modificar-ho. De vegades aquestes rutines estan tan implantades en el dia a dia que fa que trobem normal allò que no ho és.

Segona: És un bon moment per iniciar la dieta? Triar el moment adequat és garantia d'èxit. El començament d'una dieta mai no hauria de coincidir amb un període especialment estressant per motius de feina, familiars o socials. No hi ha d'haver maldecaps seriosos que provoquin dosis extremes d'ansietat.

Oblideu-vos de les dietes si esteu embarassades, doneu el pit o sortiu d'una convalescència. Les persones grans també n'han de fer una atenció especial.

Tercera: Què no estic disposat a fer? En iniciar una dieta per perdre pes, també haureu de fer fora el sedentarisme de les vostres vides, encetant o incrementant l'exercici físic moderat. A més, us caldrà redistribuir el temps, dedicant més atenció a la preparació dels vostres aliments, des de fer la compra, fins la manera de cuinar o el repartiment dels àpats. Seguir una dieta vol dir valorar positivament tant l'acte de menjar de forma correcta com el mateix fet de perdre quilos.

S'ha de dir que fer dieta us comportarà un cert esforç, però aquest mai haurà de convertir-se en sacrifici; si fos així, significaria que aquesta no és la dieta adequada per a vosaltres.

Si us hi poseu avui, potser ja heu fet tard per lluir el biquini amb estampat floral de moda aquest estiu, però no vulgueu córrer, els quilos perduts ràpidament es recuperen també de forma accelerada. Comenceu sense presses, però amb ganes, i convençuts de la vostra decisió. Per sort, tots els anys tenen estius per poder passejar amb banyador.

MERCÈ MONTANÉ I GIL • Naturòpata

Josefina Valls Pons, natural d'El Prat, casada i de 63 anys, morí el 28 de maig.

Francisca Merino Martín, natural de Garrovillas, Cáceres, viuda de Jesús Barroso i de 76 anys, morí el 29 de maig.

Petra Jiménez Lopez, natural de Garrovillas, Cáceres, viuda d'Ángel Caballero i de 79 anys, morí el 31 de maig.

Joan Carles González Villanueva, natural d'El Prat, casat i de 48 anys, morí el 31 de maig.

Tomás Martínez Lopez, natural de Cervelló, espòs de Roser Carrillo i de 75 anys, morí el 6 de juny.

Manuel Giménez Medina, natural d'El Prat, casat i de 82 anys, morí el 6 de juny.

Maria Pilar Dominguez Domingo, natural de Madrid, soltera i de 74 anys, morí el 10 de juny.

Núria Pagés Ortiz, natural d'El Prat, esposa de Pere Roca i de 72 anys, morí el 10 de juny.

Enriqueta Riera Ribas, natural d'El Prat, viuda d'Amadeu Oliveras i de 92 anys, morí el 14 de juny.

Jaume Fabro Monés, natural d'El Prat, espòs de Mercè Yagüe i de 79 anys, morí el 16 de juny.

Antoni Domingo Ribas, pare de mossèn Josep Maria Domingo, rector de la parròquia de sant Pere i Sant Pau, morí a Barcelona el 31 de maig.

JOSÉ RIBAS DÍAZ

Falleció cristianamente el día 30 de abril a la edad de 65 años.

Siempre te recordaremos con mucho cariño.
Tu esposa, madre, hermanos y sobrinos..

SERVEIS FUNERARIS INTEGRALS
300 ANYS AL SERVEI DE LES FAMÍLIES DE CATALUNYA

Tanatori El Prat de Llobregat

Si es produeix la defunció d'un familiar, truqui'ns. Vindrem immediatament a casa seva o a l'hospital. **902 230 238**
ATENCIÓ 24 HORES

DEMANI EL NOSTRE FULLET GRATUÏT. SI HO PREFEREIX, TAMBÉ POT DEMANAR UN PRESSUPOST SENSE COMPROMÍS. EL REBRÀ CONFIDENCIALMENT A CASA SEVA.

Primer Aniversario
ANTONIO ALCALÁ HERNÁNDEZ

Falleció el 6 de junio de 2007 a los 65 años.

Su esposa, hijas y demás familia agradecen de todo corazón todas las muestras de cariño y consuelo recibidas por parte de todos, agradeciendo especialmente el afecto expresado por la Peña Taurina del Prat de la que era Vicepresidente.

*"Aprenderemos a vivir sin ti,
pero nunca sabremos olvidarte"*
gendre, joves, i néts i la resta de la família.
T'estimem.

76 ROMERIA D'EL PRAT A MONTSERRAT

Amb la participació d'un bon nombre de pratencs de les tres parròquies locals, s'ha celebrat la 76 romeria d'El Prat a Montserrat. El bon temps acompanyà al peregrins que acompanyats per els mossens han celebrat diverses activitats, entre les que cal destacar l'entrada oficial de la romeria, la espectacular ofrena i la vetlla del dissabte al vespre. Diumenge també participaren de la missa conventual i el Via Crucis per la muntanya.

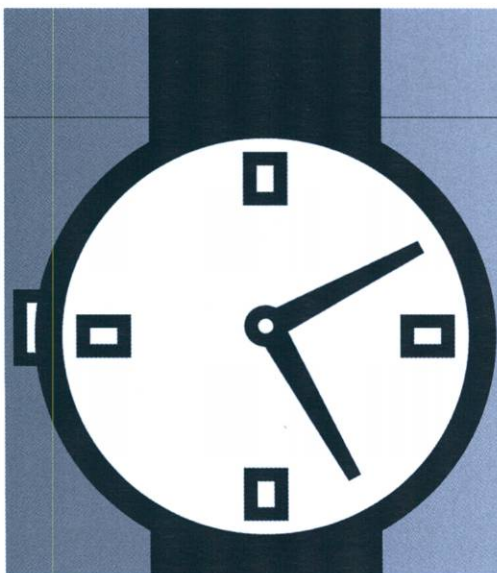
Tal com es deia a la presentació de la romeria, els temps han canviat però l'esperit de compaginar la pregària i el gaudi de la natura es mantenen, aplegant a infants joves i grans.

HORARI D'OFICINA DEL PERIÒDIC DELTA

Dimarts i Dijous
de 8 a 14 h.

Carrer Castellà, 5 baixos

telèfon i fax: 93 379 05 33 • periodicdelta@yahoo.es

Pau Bayón, pintor

“A la vida no hi ha res certament simètric”

Pau Bayón exposa a partir del 20 de juny Teoria de l'asimetria a la Torre Balcells

SERGI OLIVERA / “Sembla que a la vida un va evolucionant. Però en realitat aquests canvis no són tant. Normalment acostumem a treballar sobre coses conegudes, sempre busquem allò que puguem identificar amb coses ja viscudes, per reflectir el que ja coneixem, trepitjar sobre segur”. Aquesta és la teoria de la simetria contra la que el Pau Bayón (1969) ha decidit rebel·lar-se. El pintor pratenc ha elaborat tota una antítesi pictòrica, l'antisimetria, l'asimetria. I per què? “Perquè no és cert. No hi ha res certament simètric. No

“Les meves pintures reflecteixen situacions que permeten jugar a l'espectador

sempre trepitgem sobre segur. Hi ha situacions a la vida, sentiments, que ens fan sortir d'allò conegut fins aleshores”. I tot i que aquesta cançó soni massa filosòfica, ens la canta un home de ciències, professor de química a l'Autònoma més concretament. En deu saber bastant d'això de la simetria, sí.

27 anys després de la seva primera exposició en solitari al Prat, que va ser el 1991, el Pau Bayón presenta, del 20 de juny al 20 de juliol a la Torre Balcells 25 quadres nous, tots acrílics sobre fusta. “La meua producció és bastant lenta”, fa broma, perquè ell pinta quan la seva feina li deixa temps i en té ganes. També hi haurà alguna retrospectiva i col·laboracions d'altres artistes. “Les meves pintures reflecteixen situacions que permeten jugar a l'espectador. Cadascú pot interpretar el que vulgui sobre el quadre, sobre el que està passant allà.” Certament, el Pau va pensar en la teoria de

l'asimetria com a fil conductor comú de l'exposició, i és cert que sovint els seus quadres presenten situacions que difereixen de conductes humanes habituals o que deixen entreveure diferents finalitats del que allà s'està veient. Ell n'està convençut que ha de ser l'espectador qui n'extregui les seves pròpies conclusions i reflexions. “M'agrada que al quadre es vegi bé el que és, que no sigui abstracte quant a la imatge, però que es pugui interpretar sobre la situació que allà es dona”. Per aquest motiu els quadres del Pau Bayón solen estar protagonitzats per figures humanes en diferents condicions que juguen amb la interpretació de qui ho mira. Totes les pintures van acompanyades d'un petit text, de reflexions de l'autor que, per la via de l'asimetria, “són una mena de pistes per poder començar el joc, són reflexions meves però després cadascú les pot portar al seu terreny”.

El nostre pintor no considera que tingui un estil propi, sempre ha pintat en acrílic

“La pintura i el dibuix es porten a dins. Després es perfeccionen, però si no ho portes dins no es pot fer res”

sobre fusta, aquarel·la i dibuix senzill. “Funciono per idees que se'm van acudint. A vegades començo amb una cosa però després me n'adono que no serveix i tornes a començar, però per mi l'estil serveix per això, per transmetre la idea que tens”. Les influències també hi són presents: “m'agraden pintors de diferents èpoques com El Bosco (S. XV-XVI) o Munch (S. XIX-XX), i a vegades intentes imitar els seus estils en funció de la idea que vols expressar”. Tot i així reconeix que, amb l'eclecticisme per bandera, també es pot sentir influenciat per “algun autor contemporani desconegut

d'alguna exposició de Barcelona”.

El Pau és un pintor autodidacta. No sap el que és anar a una escola de dibuix. El seu pare, que també pintava com a hobby, el va aficionar no només a dibuixar, sinó també a veure exposicions i a conèixer pintors. “La pintura i el dibuix es porten a dins. Després un pot perfeccionar alguna tècnica aprenent a una escola, però si no ho portes dins no es pot fer res. Sens dubte va ser important per a mi que el meu pare em fes viure l'art de petit, però igualment t'ha d'agradar”. I ara és el seu fill de cinc anys qui comença a “aficionar-se”: “És molt important a aquestes edats que t'ensenyin a jugar quan mires, perquè és quan s'aprèn més a expressar el que un té dins el cap. A vegades li pregunto què és el que veu ell en algun dels meus quadres. És un exercici interessant”.

Per a més informació visiteu el blog de l'artista: <http://teoriadelasimetria.blogspot.com/> •

L'estiu porta una nova edició del Festival de Ritmes

DELTA / Durant el mes de juliol, els practicants tenen una nova cita amb la música de la mà del Festival de Ritmes, que aquest any torna amb una nova edició que omplirà de bona música les nits d'estiu. Una de les novetats més importants d'enguany seran els espais que acolliran els concerts. Les obres del metro davant les instal·lacions que ocupa La Capsa i les dificultats per trobar un espai a la ciutat, han obligat a traslladar part de les actuacions a la Platja del Prat, a més de les que es faran al Pati de l'Artesà.

Dimarts musicals

L'edició 2008 començarà el proper dimarts 1 de juliol, a les 22 h., amb el projecte musical Cosmic Grass, que amb un estil eclèctic barreja soul-rock, jazz, blues o música afrocaribenya. El 8 de juliol, en un únic concert es reuniran els grups Alameda do Soulna, Always drinking marching band, i Maui y los sirénidos, que apostes pel mestissatge, el ball i la festa. La tercera cita del Festival de Ritmes portarà uns dels concerts importants d'aquesta edició: un dels referents del pop actual, els Sidonie, que presentaran el seu darrer treball, "Costa azul", actuaran l'11 de juliol, en una cita en que estaran acompanyats per tres grups més Facto Delafé, las Flores Azules i nosomosnovios DJ's.

Off Ritmes, la cara b del festival

Com ja ha succeït en les darreres edicions del Festival de Ritmes, dins del mateix s'obre l'espai Off Ritmes, que pretén oferir una oferta musical i lúdica que vagi més enllà del propi festival. Així, podrem trobar propostes com la del dimarts 25, amb la Nit brasilera amb el grup Saravá Calé, que representa la fusió total entre la música brasilera per excel·lència, la bossa i el flamenc. La mescla de cultures és la base per a la

Els Sidonie presentaran al Festival de Ritmes el seu darrer disc, "Costa Azul"

mescla musical, ells ho expressen amb energia i originalitat.

No només de música viu aquest festival: el teatre i el circ també tenen molt a dir en aquesta edició. Els dijous 3, 10, 17 i 24 de juliol actuaran, respectivament El loco, amb l'espectacle "Wasabi", Pessic de Circ, Decay Unlimited i Cabaret Incívic. Finalment, l'aposta pel cinema a la fresca es repetirà aquest any, aquesta vegada durant els dimecres del mes de juliol, durant els quals es passaran al pati de l'Artesà films com "Nine songs", "Shaolin Soccer", "Olvídate de mí" i "24 hour party people". •

Una pel·lícula espanyola sobre el canvi climàtic guanya el FICMA'08

D. / La primera pel·lícula espanyola sobre el canvi climàtic, Cenizas del Cielo, ha estat la guanyadora del Sol d'Or de la quinzena edició del Festival Internacional de Cinema del Medi Ambient, FICMA'08, que s'ha clos aquest passat cap de setmana a la nostra ciutat.

El Premi Ciutat del Prat ha estat per la cinta The Green Chain (La cadena verda), una producció que planteja la nova cultura de l'arbre, i el guardó al

millor documental internacional ha estat per Cry Sea (Mar de llàgrimes) amb la denúncia de la pesca il·legal.

La producció Ralco, un mal negoci ha aconseguit el premi al millor documental nacional amb el problema de la construcció d'una presa hidroelèctrica de grans dimensions a la Serralada dels Andes. I a l'apartat de curtsmetratges s'han guardonat les produccions Manzanaz Azules i Nicotina. •

Insomni

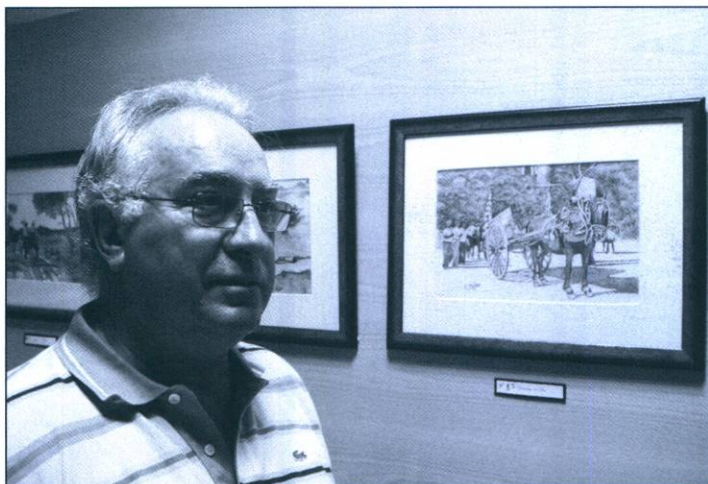
Amb un diari de tirada nacional es podia aconseguir aquests dies el darrer disc de Diego El Cigala, "Dos lágrimas", un punt de trobada fantàstic entre la música cubana i el flamenc. Sí, sona molt bé, però després del descobriment del disc anterior, "Lágrimas negras", repetir la mateixa fórmula, ja canta. Amb aquesta sensació de repetició em dormo moltes nits reflexionant sobre la situació de la cultura al Prat: potser és aquesta la causa del meu insomni.

Malgrat tot, d'uns mesos cap aquí he observat com s'estan consolidant algunes iniciatives interessants per l'escena vida cultural de la nostra ciutat. Amb la remor de la feina feta des de les institucions i la societat civil –cada vegada menys present o d'una manera intencionadament difuminada–, em satisfan diferents projectes estan agafant un protagonisme necessari. La consolidació de la convocatòria artística realitzada des de l'Oficina de Recursos Artístics és una bona notícia i la quarta edició dels poemes a la terrassa ens col·loquen al mapa literari català. Però també el concurs literari engegat des d'aquesta publicació –disculpin aquest exercici d'ombligisme– o La Kápsula, una proposta dirigida cap a joves creadors i engegada des de la iniciativa privada, són bones notícies.

I doncs, què provoca el meu insomni? "Però si estem fent moltes coses i el nou regidor –de cultura– està aportant noves propostes", em comenta una persona lligada a la gestió cultural de la nostra ciutat. Però, per què tinc la sensació que tot continua igual? Ja em comencen a xiular les oïdes quan tota la argumentació es centra en els grans projectes, com la biblioteca de Plaça Catalunya, que reivindicuem com a necessària, però és un projecte de la legislatura anterior i que serà arma electoral per les properes eleccions, perquè no es pensin que s'inaugurarà abans. La percepció per a molts és que encara no s'ha mogut gaire la situació, i l'avió del nou regidor ja ha agafat pista en aquest any de rodatge. Caldria que des de la regidoria ens ensenyessin una mica de cuixa, a veure per on aniran d'aquesta legislatura, més enllà de les grans línies del PAM: cultura de "batalla", del dia a dia, amb noves propostes. Acceptaré també alguna contra l'insomni.

MARIANO MARTÍNEZ

Exposició de Pedro Mateos a l'Hotel d'Entitats

D. / El dia 23 de maig, es va inaugurar, a la Sala d'Actes de l'Hotel d'Entitats, l'exposició de "Pintura a Plumilla" de l'autor Pedro Mateos. La mostra compta amb el suport de l'Associació de Veïns del Nucli Antic, on podem trobar un interessant treball que recull molt temes que toquen l'arrel amb la nostra ciutat. Aquesta exposició romandrà oberta fins el dia 30 de juny d'enguany i podrà ser visitada de dilluns a divendres dins l'horari de 15 hores fins les 21 hores. •

Retorna la poesia a Torre Muntadas

D. / Un any més, i aquesta serà la quarta edició, la poesia caminarà pels carrers del Prat tots els dilluns del mes de juliol, amb la celebració del IV Festival poetes al jardí de Torre Muntadas.

Aquest any les propostes seran més heterògenies, partint del fet que cada una de les cites poètiques estarà organitzada per una persona diferents. El dilluns 7, a partir de les 21 h. i sota la coordinació de Núria Isanda, vindran a recitar els seus versos les poetes Blanca Vidal, Laia Martínez i Anna Gual. Pel 14 de juliol es celebrarà un homenatge al poeta català Agustí Bartra, sota la direcció de Xavier Giménez Casas. La tercera setmana recitaran Joan Vinuesa, Isabel Garcia Canet i Carles Maria Sanuy, sota la coordinació de Francesc Gelonch. Finalment, aquesta festa poètica es tancarà de la mà de Josep Costa el 28 de juliol amb un homenatge al recentment desaparegut poeta Josep Palau i Fabra. •

L'Ajuntament beca un estudi històric de la xarxa viària

D. / La segona Beca Jaume Codina Vilà de recerca d'història local que convoca l'Ajuntament del Prat s'atorgà a Jordi Ramos Ruiz, amb el treball Estudi evolutiu de la xarxa viària del Prat, en un acte que va tenir lloc el 29 de maig al Saló de Plens de la Casa de la Vila. El jurat ha valorat l'interès de la proposta així com l'originalitat del tema, que plan-

teja l'estudi de la colonització del territori del Prat i la seva relació amb el desenvolupament de la xarxa viària, des de la formació del delta del Llobregat fins a l'actualitat. El treball planteja un estudi territorial global, amb la utilització de tècniques diverses i fons àmplies, des de l'arqueologia fins a la fotografia aèria.

La primera edició de la

beca va ser atorgada a Montserrat Piñeiro, amb un Inventari toponomàstic del Prat. El treball, l'actualment en la seva darrera fase, se centra en la recerca de la toponímia del Prat pel que fa a aspectes com els noms de lloc, cases, camins, masies, propietats, així com vocabulari d'oficis i llenguatge i parla popular. •

Nueva edición de La Cápsula

La tercera edición de La Cápsula se celebró el 7 de junio, que reunió a nuevos creadores en un intercambio que combinó de nuevo arte y música. Los artistas que pintaron las jardineras y bancos de La Capsa fueron Asione y Megan, ELDimitry, Peta, Mazo, Cristina Martín, Sr Tartera y Splik. También actuaron los Dj's Melmac, elDubmitry, Leire y las fotografías corrieron a cargo de Vanessa Martínez (vamac.com). Entre los participantes de los puestos de ropa, pinturas y complementos participaron, entre otros, Maribel-Elfa,

Fotografías de Vanessa Martínez

Izaro, Esti "la rizada", Eye styles, Biljana camilloni, Laura Vilas o Clara. •

Reciclatges de Ferralles i Metalls
i deballestament en general

J.J. MERCÉ, S.L.

Joan Roch

Gestor de Residus nº E-774.02
Transportista Autoritzat

Oficines:

Juan Maragall, 51
08820 El Prat de Llobregat

Magatzem:

Tres Rieres, Nau 7
08292 Esparraguera

Telf. 93 379 36 75 — Mòbil 687 407 041 — Fax. 93 478 36 91

POLLASTRE I CAPÓ DEL PRAT
ASSOCIACIÓ DE CRIADORS

SI VOLEU CRIAR AUTÈNTICS POLLASTRES TRADICIONALS
D'EL PRAT- POTABLAVA CONTACTEU AMB NOSALTRES

Enviem pollets a qualsevol punt d'Espanya

Telf./Fax. 93 479 38 45 • pollastreprat@terra. es

Tres són massa

Al haver-hi al Prat tres locals en competència, les recaptacions havien baixat notablement i les cases de pel·lícules s'aprofitaven pujant els preus. El Quim, que abans d'inaugurar el Monmari ja havia visitat en Vallhonrat demanant-li que quan tornés a obrir no el tinguéssim per enemic, va insistir ara suggerint d'arribar a un acord per acabar amb l'abús dels distribuïdors, però aquest no s'hi va avenir. Potser pensava que estàvem a les últimes i que aviat plegaríem. No va saber apreciar prou la nostra capacitat de resistència. Un altre factor que perjudicava al Modern i al Monmari era la companyia subministradora de la llum, la Bertrand i Serra, que tenia al Prat unes instal·lacions tant defectuoses que quasi diàriament hi havien tallades de la corrent. En canvi, l'Artesà estava subministrat per Fecsa, que també es deia La Canadiense, i que mai fallava perquè el seu client més important era La Seda de Barcelona. La Fecsa no admetia ja més clients al Prat per un acord amb la Bertrand i Serra. El 18 de desembre de 1948, un dissabte plujós que projectàvem "La vida secreta de Walter Mitty" varen haver-hi més apagades de la llum que fantasies del protagonista de la pel·lícula. Els germans Aureli i Arcadi Puigventós, grans admiradors d'en Danny Kaye, digueren:

—Quina gran pel·lícula, si la haguéssim pogut veure sense talls!

En Quim va iniciar gestions per protestar de tan mal servei, però en Vallhonrat tampoc va voler col·laborar. Ell no aclaria mai els seus motius, ni se li podia demanar, doncs la seva vida ja havia estat prou complicada.

El maig del 1949 vàrem patir un robatori. Un dia, per sort no festiu, vàrem veure que havien entrat al local la nit abans i havien obert la porta de la cabina. Faltaven els objectius de les dues màquines. En aquells temps difícils era possible qualsevol tipus de

En Pau Vallhonrat amb el nen David Solé. (Arxiu Ignasi Ribas)

furt, fins i tot una cosa de mercat tant restringit com l'òptica dels projectors. El pitjor era que sense objectius no es podia fer cine. Sortosament, el Quim en va trobar a Barcelona dos del mateix focus, encara que li van costar quatre mil pessetes. Un altre cop a la nostra dèbil economia. Únic aspecte positiu del cas: els nous objectius eren més lluminosos, més nítids, i vàrem guanyar claretat i brillantor en la projecció. A partir d'aquell fet, cada nit a l'acabar la sessió, treiem els objectius de les màquines i, amb una capseta feta pel fuster, ens els enduíem a casa.

Al cap de poques setmanes, en un programa intersetmanal de dijous, es va formar una llarga cua a la taquilla i en Quim va entrar a ajudar al taquiller Pepito Vilella. Molts espectadors preguntaven:

—Quim, quina pel·lícula fas avui?

Altres aventuraven títols imaginaris:

—Quim, qué fas avui, "Perseguida hasta el catre"? O

tal vegada "La maté porque lamía"?

—No, home, avui fem "La sepultada viva"

—Molt bé, noi, duro amb elles!

El masclisme estava a l'ordre del dia. Quan va haver disminuït l'afluència, en Quim va sortir de la taquilla i, bastant intrigat, va anar a revisar les cartelleres del carrer. Va tornar a l'acte i li va dir al taquiller:

—Pepito, aquest cop ens han robat els quadres. Les finestres estan buides.

En Pepito, estranyat, va donar una mirada a la taquilla, i va dir:

—No, Quim, no te'ls han robat. Els tens aquí, a terra. Aquesta setmana t'has oblidat de posar-los.

Ironies pròpies de l'espectacle. L'absència total de publicitat va fomentar la curiositat del públic.

Tot i la seva intransigència, el Pauet esparter s'ho passava malament. Portava ja un any fent cine i això no podia continuar. Ell mateix explicava als

amics i coneguts que perdia 1.500 pessetes cada setmana i aquesta preocupació no el deixava dormir. Es passava les nits botiga amunt, botiga avall, cavilant la manera de resoldre aquell problema. L'1 d'abril de 1950 va començar a fer funcions de varietats, en lloc de cine. La troballa va ser providencial. Hi havia un sector nombrós de públic, sobretot homes, ansiós de veure d'aprop i aplaudir les estrelles del Paral·lel, les vedettes amb poca roba, cantant cuplets i cançonetes insinuants que els engresquessin i els animessin en aquells temps de restriccions d'aliments del cos i de l'esperit. I durant una bona temporada es congregaren al Modern, cada cap de setmana, una feligresia enfebrida, tant o més com quan havia funcionat com a església.

Durant aquest període de varietats al Modern, va venir a veure'ns un empresari de Gavà i Viladecans, el Sr. Targa, per proposar-nos un tracte. Ell s'havia associat amb els empresaris d'aquests pobles veïns, el negoci els anava bé, i creia que seria bo estendre's a la plaça del Prat. Quan les marques americanes es van assabentar de les intencions d'en Targa, el varen cridar i li varen ensenyar els contractes amb els preus que pagava l'Artesà. Es va espantar tant que no va tornar pel Prat. Tot i així, l'intent d'aquest senyor ens va beneficiar doncs la Metro, l'Universal i la Ràdio ens varen oferir contractes de reprisos a preus raonables. La primera vegada que el lleó de la Metro va rugir al Monmari, hi va haver una ovació de cinc minuts. Era fabulós veure com el públic era entès en matèria de cine. Qui també era un cinèfil innat era en Pau Vallhonrat fill. Li sabia molt de greu que fessin varietats al Modern, i, sota l'ombra del seu pare autoritari, esperava pacientment el moment de poder agafar les regnes del negoci per tornar el local a la seva condició de cinema.

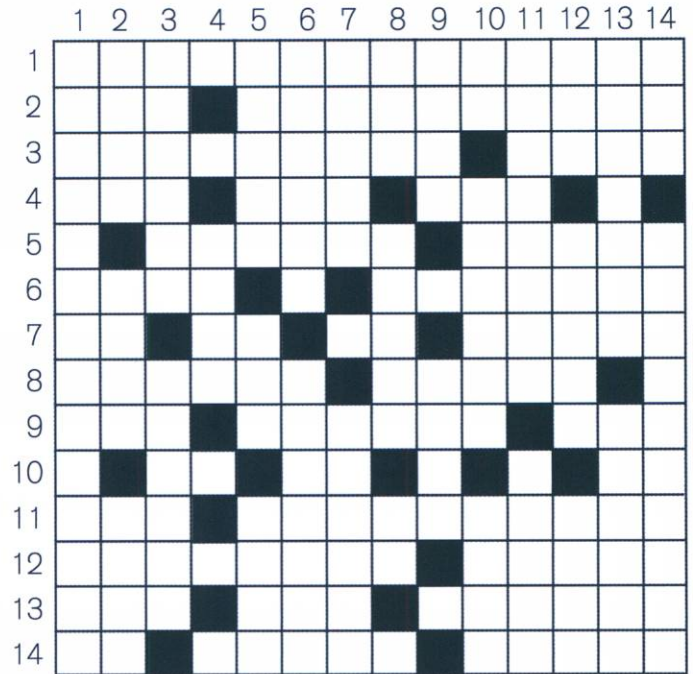
FERMÍ MARIMÓN

Patrigrama nº 54, per Puigmalet

Aquests mots encreuats ofereixen deu definicions, en cursiva, amb tema pratenc

Horizontals: 1. Qualitat compartida per monjos, fantasmes i l'alcohol de noranta graus. – 2. Totxo menorquí. Períodes de temps que es fan molt llargs. – 3. Sola de sabata de cotxe. Ho cobra qui no penca, però ha penca. – 4. Eix de rotació de pollastre de rostidoria. Agitació marinera. Antoni Roure i Lledoner. Al fons del mar. – 5. La fi del món. *Club d'... Prat, lluitadors a l'escaquer.* Sentiràs missa. – 6. Allò que defensa el doctorand. L'origen del món. Ocuparà per la força un país. – 7. Així acaben tots els verbs de la primera conjugació. Preposició alemanya. No ho és tot el que lluu. Ovari de la flor, molt infernal. – 8. Refusaré. Propi del camp. Cinc-cents romans. – 9. Consonant de nena. *Els pagesos pratencs utilitzen aquesta mesura per referir-se a prop de 5 km².* Escola Badalonina d'Il·lusionistes. – 10. Punt sexual. Es dirigeix. Nota musical femenina. Nitrogen. Oxigen. Final d'examen. – 11. Aquí. *Petit carrer pratenc per als vianants, entre Girona i Onze de setembre i que ens evoca Robin Hood.* – 12. Caragolat, el cabell. Vagi de tornada. – 13. Anna escurçada i castellana. *Xarxa d'Intercanvis del Prat: jo et passeio el gos i tu em pentines el gat.* Estar amb els angelets. – 14. Conec. Vocals quintigèmines. Acord entre cavallers o polítics.

Verticals: 1. Posaràs empantanecs a l'assumpte. – 2. I estalvis. Existien. *Al Prat, només el Capri, i que duri.* – 3. *Sopa de ..., literatura pura, dura, radiofònica i pratenca.* Au marina i de Marina. – 4. Itàlia. Tres menys dos. Malaltia infecciosa a les defenses. Alfa. Incògnita. Al mig del mar. – 5. Remeno la mucositat. Lloc desert i àrid. Combat fet amb punys. – 6. Capgirat, vaca marina. *Nom de pila de la poetessa més vella del Prat.* – 7. Del revés, costat recte i rústec d'un triangle rectangle. Zero. Xalapa, droga purgant. – 8. Nom de pila del doblegador de culles Geller. *Primer cognom de l'anciana poetessa pratenca que ha publicat Temps, gent i paisatge.* Límits de tot límit. Acaba com comença i comença com acaba. – 9. Pota de granota. Nord. Del revés, s'... el premi, si l'encerta. Sud. – 10. Liti. *Cal ...,*

també dita cal Pelut Vell, a la Ribera. Fa parar el cotxe. – 11. La pizza ho és i Rita Pavone, també. Turc. – 12. Crit de nen amagat que apareix de sobte. Arma de western. Nom de pila masculí, variant d'Enric. – 13. Pararé. *Ocell dèltic, pescaire i de grans dimensions.* – 14. Tren Sense Recorregut. Venedor de sardines.

Solucions al Patrigrama núm. 54

Horizontals: 1. ESPRITUALITAT - 2. MAO. ETERNITATS - 3. PNEUMÀTIC. ATUR - 4. AST. ONA. ARL. R. - 5. N. ESCACS. OIRAS - 6. TESI. M. ENVAIRA - 7. AR. DE. OR. INFER. - 8. NEGA. RE. RURAL. D. - 9. ENA. MUAADA. FBI. - 10. G. VA. LA. N. O. EN. - 11. ACI. BALLESTERA. - 12. RINXOLAT. TORNI. - 13. ANA. XIP. SOMIAR. - 14. SE. AAAA. PACTE.

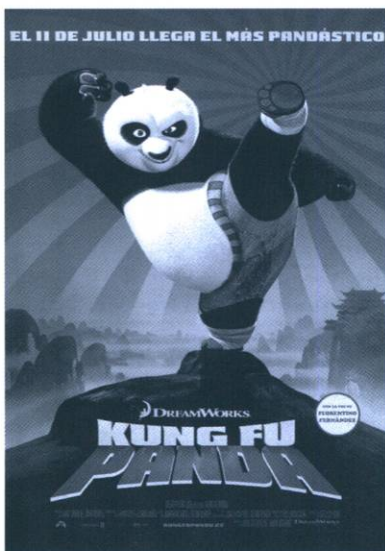
Verticals: 1. EMPANTANEGARAS. - 2. SANS. EREN. CINE. - 3. POE. TES. GAVINA. - 4. I. U. SIDA. A. X. A. - 5. REMOC. ERM. BOXA. - 6. ITANAM. EULALIA. - 7. TETAC. O. JALAPA. - 8. URI. SERRA. LT. A. 9. ANCA. N. UDNE. S. - 10. LI. ROVIRA. STOR. - 11. ITALIANA. OTOMA. - 12. TAT. RIFLE. ERIC. - 13. ATURARE. BERNAT. - 14. TSR. SARDINAIRE.

QUÈ FAN AL CAPRI

Kung Fu Panda

Síntesis:

De los creadores de "Shrek" i "Madagascar", llega ahora la aventura más fresca del verano. Protagonizada por el oso panda más divertido y doblada al castellano por Florentino Fernández. Una película que querás ver una y otra vez con toda tu familia y que te hará disfrutar de este insólito personaje que descubre que su mayor debilidad es también su mayor fortaleza.

Programació juliol i agost 2008

Juliol: Dimecres 2, dijous 3, divendres 4, dissabte 5 i diumenge 6: estrena simultània de "Las Crónicas de Narnia: el príncipe Caspian". Divendres 11, dissabte 12, diumenge 13, dilluns 14, dimarts 15, dimecres 16 i dijous 17: estrena simultània de "Kung-fu Panda". Divendres 18, dissabte 19 i diumenge 20: estrena simultània de "Hancock". Divendres 25, dissabte 26 i diumenge 27: estrena simultània de "X-files: Creer es la clave". ●●● **Agost:** Divendres 1, dissabte 2 i diumenge 3: estrena simultània de "La Momia: La Tumba del Emperador Dragón". Dimecres 5, dijous 6, divendres 7, dissabte 8 i diumenge 9: estrena simultània de "WALL-E". Dimecres 13, dijous 14, divendres 15, dissabte 16 i diumenge 17: estrena simultània de "El Caballero Oscuro". Per confirmar programes i horaris truqueu al telèfon 93 379 59 43.

Sorteig d'entrades

Aquest mes han resultat premiats els següents subscriptors: Conxita Busquets Pino, Isabel Cuello Segura, Josep Mª Fabró Gibert, Jose Mª Garcia Goñi, Joan Ibern Solanes, Mari Carmen Margalef Fabro Joan J. Pascual Vidal, Anna Mª Ribas Pérez, Eudald Sigales Oliva, Florencio Yagüe Ormad. Les entrades es podran recollir a la redacció de Delta, al carrer Castella, n. 5, a l'horari d'oficina: dimarts i dijous de 8 a 14 h.

Tamara Good, la taekwondoca más en forma del Gimnasio Studio Fran Martín

“El reglamento para llegar a unos Juegos es muy duro”

T. ESPIGARES / Nació hace 22 años en Hasselt (Bélgica) pero desde los 6 años está en Cataluña. Tamara Good la taekwondoca en mejor forma del Gimnasio Studio Fran Martín se encuentra muy feliz viviendo desde hace cuatro años en El Prat y formar parte de uno de los mejores clubes de taekwondo nacional.

Esta temporada ha sido sub-campeona de España absoluta, tercera en la Copa del Rey, sub-campeona Universitaria y campeona de España sub-21, así como campeona en los torneos internacionales de Rumania y Toulouse. Estudia administración y dirección de empresa desde hace cuatro años y reconoce estar muy orgullosa de haber conocido a su preparador, Fran Martín.

—Yo lo conocí como entrenador de la selección catalana cuando tenía 13 años y la verdad es que me impresionó mucho. Al principio me dio mucho respeto pero después cuando lo conocí como persona me di cuenta de lo grande que es.

—¿Dónde empieza tu afición por el taekwondo?

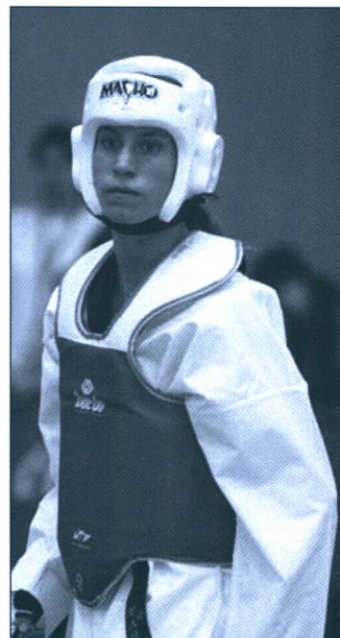
—Empecé practicándolo en el colegio como una actividad extraescolar y me gustó tanto que continué yendo al gimnasio en Reus.

—¿Por qué dedices venirte a vivir al Prat?

—Yo conocía ya a la gente del Prat de los Campeonatos de Cataluña. En ese momento en el Gimnasio Studio había una promoción muy buena de gente de mi edad que lo conocía y antes de irme a un sitio que no conocía preferí venirme aquí.

—¿Cómo llevas lo de compaginar taekwondo y estudios?

—Muy bien. Más o menos lo compagino al 50 por ciento, excepto cuando tengo exámenes o campeonatos, entonces me decanto un poco por una cosa u otra. Aunque, sí que tengo en cuenta que el taek-

wondo no es para toda la vida.

—¿Dónde entrenas normalmente?

—En el CAR de Sant Cugat, aunque dos días a la semana entreno en El Prat.

—¿Cuál es tu objetivo deportivo?

—De momento conseguir triunfos en los próximos Europeos y Mundiales.

—¿Has notado que es un año olímpico?

El taekwondo en El Prat pasa un buen momento: hemos sido las campeonas de Catalunya por equipos en varias ocasiones

—Sin duda, en los entrenos se hacen grupos diferentes, con los que están metidos en los Juegos y los que no. Ha sido un año muy raro que se me ha pasado muy rápido.

—¿Tienes como meta llegar a competir algún día en unos Juegos Olímpicos?

—La verdad es que no. Es muy difícil, sobretodo en taekwondo. Acceder a unos Juegos es más complicado que llegar a un Mundial o a un Europeo. Aunque si tuviera la suerte de llegar, perfecto.

—¿Por qué es tan difícil?

—El reglamento es muy duro. El ejemplo más claro es el de Brigitt Yagüe que siendo cam-

Mi objetivo actual es conseguir triunfos en los próximos Europeos y Mundiales

peona del Mundo y campeona de Europa, al final se ha quedado fuera de ir a Pekín.

—¿Tan duro es el reglamento?

—Sí, solo pueden acceder cuatro personas por país de los ocho pesos que hay y tienen que ser dos hombres y dos mujeres, por tanto no siempre tienen porqué llegar los mejores. Depende más de los rivales y del peso en donde se puede aspirar a medalla. La verdad es que no entiendo estas decisiones.

—¿Cómo ves el taekwondo que se hace en El Prat?

—Teniendo en cuenta que en chicas hemos sido las campeonas de Catalunya por equipos en varias ocasiones, muy bien. En cuanto a chicos parece que estamos también mejorando mucho. Por detrás sube un buen grupo de chicos que ya están consiguiendo buenos resultados en las exhibiciones y en pumse.

—¿Cuál ha sido tu mejor recuerdo deportivo?

—El enorme abrazo de mi hermana más pequeña cuando conseguí el subcampeonato en la Copa del Rey, después de ganar a una rival que se suponía que en ese momento debería de haberme ganado. Me hizo mucha ilusión ya que mi hermana no es del tipo de personas que se abraza y que muestre afecto. Estaba supercontenta.

—¿Y la peor?

—Sin duda, cuando hace seis años me denegaron poder competir en el Campeonato de España júnior por no tener aún la nacionalidad española y estuve dos años y medio seguidos sin competir. Lo pasé muy mal. •

I Fútbol · Tercera Divisió

El Prat ya piensa en la Tercera empatando en Tortosa

MANOLO GOL / El Prat ha empezado a preparar su regreso a Tercera Divisió con la renovación de algunos jugadores y a rasotrear el mercado para sustituir a los que se van. De momento han renovado Ernest y Palet y se ha confirmado la marcha de Ezquerria que vuelve a marchar al extranjero. En el último partido de liga El Prat venció a domicilio al Tortosa.

Se terminó remontando. Tortosa 2, Prat 3

El Prat terminó la liga ganando en Tortosa en un partido que se puso muy cuesta arriba, pues los tarraconenses se pusieron con un 2-0 en apenas media hora. Un gol de falta de Jaime metió de nuevo a los de Manolo Márquez de lleno en el partido y tras el paso por vestuarios acabó remontando con dos goles más de Palet y Javi Lara, que se estrenaba como goleador en la presente temporada. El equipo fue este: Planagumá, Marçal, Comas, Murillo, Ezquerria, Lara, Palet (Jota 86'), Juan Pedro, Ochoa (Rubio 69'), Jaime y Mendoza (Rulo 65'). •

La AE Prat celebró el ascenso por las calles del Prat

Hermanos con ascenso

David Texeira

Toni Texeira

J.D.MUÑOZ / La familia Texeira está de celebración. Los hermanos Toni Texeira, portero del Prat, y Dani Texeira, interior izquierda del juvenil, también del Prat, han conseguido sendos ascensos. Toni, con el Prat a la Tercera Divisió, mientras que Dani, ha hecho

lo mismo, pero ascendiendo a la Liga Nacional Juvenil desde la Preferente. Además, son polos opuestos, Dani ha sido el máximo goleador de su equipo, mientras que Toni ha conseguido ser el meta menos goleado de la Primera Catalana. •

El Alevín B también sube

El conjunto del Alevín "B" de Segunda Divisió de la AE Prat también ha conseguido el campeonato de liga. Los jóvenes futbolistas decidieron el título en el último partido después de ganar a domicilio por 0-5. •

PEUGEOT en EL PRAT

Avda. 11 de setembre, 239-245
Telf. 93 370 39 03 • 93 370 59 61

I Fútbol veteranos

Los Veteranos confirman el ascenso a la División de Honor

DELTA / Los Veteranos del Prat, subcampeones de la Segunda División han ascendido a la Primera División de Honor de la categoría de Veteranos. Los pratenses de esta forma consiguen el segundo ascenso consecutivo y se unen al carro de los múltiples ascensos que este año han cosechado los equipos pratenses. El conjunto dirigido por Quimet Escuin "Pati" ha conseguido 67 puntos, a cuatro del primer clasificado, el Castelldefels, y ha materializado un total de 85 goles a favor y 49 en contra. En sus filas se encuentran jugadores que han hecho historia en el fútbol pratense como: Doblás, Goyo, Piñota, Ballesteros, los hermanos Dolz, Ángel y Pepe, Amancio,

Los Veteranos del Prat han realizado una excelente campaña

Falo, Oscar (máximo goleador con 36 dianas) o Julio, entre otros.

Por tanto, se espera que la temporada que viene se pueda ver fútbol de salón en el Julio

Méndez ya que por El Prat pasará la flor y nata del fútbol veterano catalán. •

I Fútbol · Promoció d'ascens a Segona Regional

La sort gira l'esquena a l'Unificació Prat

L'Unificació Prat no ha aconseguit l'esperat ascens a Segona

MIRIAM ROURES / No ha pogut ser, l'Unificació Prat no ha aconseguit l'esperat ascens a Segona Territorial. El conjunt pratenc va haver de disputar la promoció d'ascens després de finalitzar segon a la lliga regular per darrera de l'Incesa de Molins de Rei.

En la Promoció es va enfrontar amb el Sant Quirze del Vallès que també va acabar en segona posició a la classificació del seu grup. En el partit d'anada l'Unificació Prat va sortir derrotat per 2 a 0. No va

tenir gens de sort el conjunt dirigit per Toni Díaz, perquè quan tot just començava l'enfrontament l'Unificació es trobava amb un gol en contra. A partir d'aquest moment l'equip pratenc va haver d'anar a remolc per darrera en el marcador, una circumstància molt complicada de portar. Els nois pratencs es van refer i van començar a desplegar el joc que els ha portat durant tota la temporada a estar entre els millors. Moltes ocasions de gol, però sense encert de cara a porteria.

Aquest poc encert va provocar que a les acaballes del partit es certifiqués la derrota amb un segon gol en contra.

Era molt complicat, però el conjunt de Sant Cosme va sortir amb molta motivació a la gespa del Julio Méndez en el partit de tornada. Les coses pintaven bé i l'equip feia un joc digne dels números que havia aconseguit a casa durant tot l'any, una sola derrota i cap empat, però els nervis van provocar que no es produís cap ocasió de gol a la porteria con-

traria a la primera meitat, que va acabar amb empat a zero en el marcador. La decepció va arribar al poc d'iniciar-se la segona part quan el Sant Quirze va obrir el marcador. Aquest gol va caure com un gerro d'aigua freda i feia pensar que el miracle no es produiria.

Va costar molt refer-se d'aquest cop tan dur, però els nois de Toni Díaz van sortir endavant i en els minuts finals van capgirar el marcador aconseguint dos gols de penal. També va ajudar que l'equip rival es quedés amb nou per les expulsions de dos jugadors. Però no hi va haver temps per més i el marcador va quedar amb el definitiu 2 a 1 final. El fet de no poder aconseguir cap gol a camp contrari va pesar molt en el resultat final i l'Unificació Prat veia, d'aquesta manera, trencades les seves opcions de pujar de categoria.

Decepció final per a l'Unificació Prat la temporada que millora joc a desplegat i queda ara el mal regust de no haver desaprofitat l'ocasió de quedar primers a la taula i ascendir de manera directa, sense haver de jugar la loteria de la promoció. •

I Bàsquet · Lliga LEB Argent

Arseni Conde, reelegit president

La candidatura alternativa de Pablo Fernández ha dut al Tribunal Català de l'Esport la impugnació de les eleccions

IMANOL CRESPO - SERGI FALCÓ / Arseni Conde va ser elegit el passat 31 de maig com a president del Club Bàsquet Prat Joventut. Segons l'escrutini oficial, les votacions donen una victòria clara a la candidatura d'Arseni Conde, en aconseguir 162 vots dels 204 censats. L'única candidatura alternativa, liderada per Pablo Fernández, el ja ex-director tècnic del club, va obtenir 41 vots, mentre que un únic vot va ser en blanc. Per tant, Conde repetirà com a president de l'entitat pratenca tot i el descens de l'equip a la LEB

Conde repetirà com a president de l'entitat pratenca tot i la polèmica, ja que la candidatura de Pablo Fernández ha impugnat les eleccions per no haver rebut les llistes del cens electoral

bronze. Això sí, no lliure de polèmica, ja que la candidatura B -la de Pablo Fernández- ha impugnat les eleccions per no haver rebut les llistes del cens electoral.

Segons el candidat derrotat, l'antic equip directiu, que estava obligat per llei a facilitar la llista dels socis censats a totes les candidatures, no ho va fer en cap moment. D'aquesta manera, el primer pas per impugnar les eleccions el va dirigir cap a la Federació Catalana de Bàsquet, institució on la impugnació no va prosperar. El segon pas, avui en dia a tràmit, ha passat per denunciar-ho al Tribunal Català de l'Esport. Aquest organisme ha anunciat que farà les valoracions sobre la validesa de la impugnació en els sis mesos següents a la presentació

d'aquesta, i fins aleshores no es sabrà si les eleccions s'han de repetir o no.

Raventós segueix... a la LEB Argent?

En un altre sentit, Arseni Conde no és l'únic que ha renovat el seu càrrec. Qui també continuarà serà l'entrenador del primer equip, Josep Maria Raventós. El jove míster ja ha ampliat fins al termini de la propera temporada el seu compromís amb l'entitat pratenca i a més, s'ha fet càrrec de la direcció tècnica del club, després de la dimissió de Pablo Fernández.

L'entrenador pratenç, que seguirà amb la confecció i preparació de la propera temporada, es podria trobar amb una sorpresa ben agradable: existeix encara la possibilitat que el CB Prat Joventut no jugui la propera temporada en la LEB Bronze i es mantingui a la LEB Argent. De moment, no hi ha cap fet concret, però alguns dels equips de la categoria de plata passen per dificultats econòmiques i podrien renunciar a la seva plaça en la citada divisió per la temporada 2008-2009. Això deixaria una vacant que, en ser el descendent amb més puntuació, aprofitaria l'equip potablava, en cas de poder assolir els costos econòmics que suposaria aquesta possibilitat. •

I Fútbol · Toni se lleva el Zamora

El portero del Prat Toni Texeira, uno de los artifices del ascenso, además ha tenido como premio al final de temporada el Trofeo Zamora de la categoría al ser el meta menos batido de todos, pues ha encajado un total de 20 goles en los 34 partidos jugados. Además ha sido capaz de mantener su portería a cero en 18 de esos 34 partidos, toda una proeza en una liga con grandes delanteros enfrente.

Espi y Tala se quedan sin ascenso

Los dos jugadores de nuestra ciudad del Sant Ildefons de Cornellà se quedaron a las puertas de subir a Preferente tras jugar la promoción con su equipo ante el Roses. En el partido de ida ganaron por 2-1 en casa, pero a la vuelta los gerundenses forzaron la prórroga tras haber marcado Tala el 0-1, pero en el tiempo extra el Roses marcó dos goles y es el equipo que asciende.

Fortu abandona el Prat

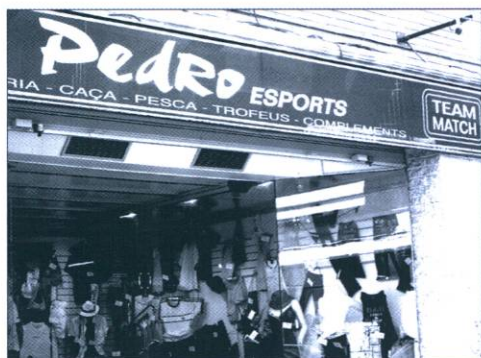
Fortunato Martínez, el delegado del Prat en los últimos años ha decidido colgar el brazalete y abandona el equipo que la próxima temporada jugará en Tercera. Desde Delta le deseamos lo mejor tras su gran trabajo realizado siempre con los medios de comunicación.

El juvenil subcampeón

El juvenil del Prat perdió finalmente la final del Campeonato de Catalunya que se disputó el 7 de junio en Vilanova del Vallés. Los de Lluís Albesa se fueron al descanso con 1-0 en contra ante un Manlleu que fue superior tras el descanso y acabó ganando por 4-1. El gol del honor pratenç fue de Sergi Caro

I Fútbol Sala · Los equipos pratençes pasan página

Tanto Casa Alcalá en 1ª Nacional B como Sporting 77 en Preferente preparan ya la próxima temporada y pasan página tras acabar en 5ª y 7ª posición, respectivamente, a la finalización de la temporada. •

Moda esportiva

- Futbol
- F. Sala
- Caça
- Muntanyisme
- i tot tipus d'esports
- Neu
- Bàsquet
- Pesca

Tramitacions permisos i llicències

Pau Casals, 34 • Telèfon. 93 370 08 02 • Fax. 93 478 21 61 • 08820 EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)

TEAM MATCH

Pedro
ESPORTS

I Atletisme

Ascens de l'equip masculí del Pratenc a Segona Divisió

JAUME VILÀ / Gran èxit dels equips sèniors del Pratenc Associació d'Atletisme en la Lliga Catalana d'Atletisme. L'equip masculí ha assolit l'ascens a la 2a Divisió, en un final de lliga molt disputat on l'equip local va assolir la segona plaça de la 3a Categoria. Per altra banda, l'equip femení ha mantingut la categoria en classificar-se en l'11a posició de la 1a Divisió i un any més seguirà a la màxima categoria catalana.

Estela Pellicer,
campiona de Catalunya

El dissabte 7 de juny a Terrassa, es va disputar el Campionat de Catalunya Aleví i Infantil, amb la participació de setze atletes del Pratenc AA (dotze infantils i quatre alevins). Estela Pellicer es va proclamar Campiona de Catalunya en el Triple Salt Infantil i Sots-Campiona en els 220 metres tanques. Cristina Lara va guanyar la medalla de plata en els 80 metres lliços i la de bronze en els 150 metres lliços en categoria infantil. Jonay Rodríguez es va fer amb el Sots-Campionat Infantil dels 3.000 metres marxa i l'aleví Javier Pellicer va ser tercer en els 2.000 metres marxa.

En total sis medalles (una

d'or, tres de plata i dues de bronze) van guanyar els atletes del Pratenc AA en aquest Campionat de Catalunya Aleví i Infantil, on a més sis atletes més van assolir places de finalistes.

Unes setmanes abans, es va disputar a Valls el Campionat de Catalunya de Proves Combinades, amb la participació de la infantil Estela Pellicer. L'atleta del Pratenc AA va assolir una nova medalla, en aquesta ocasió de plata. D'aquesta manera Estela Pellicer tanca una gran temporada amb un total de

set medalles (dos d'or, tres de plata i dos de bronze).

Dues medalles de bronze el absolut de Catalunya

El diumenge 1 de juny es va celebrar el Campionat de Catalunya Absolut a l'Estadi Joan Serrahima de Barcelona, amb la destacada participació de quatre atletes del Pratenc AA (José Luis Valencia, Cristina Ferrandiz, Sara Gómez i Juan Antonio Cifuentes) i dos atletes locals del FC Barcelona (Sonia

Rodríguez i Javier Ramos).

Els atletes del Pratenc AA José Luis Valencia i Cristina Ferrandiz, van guanyar la medalla de bronze a les proves de llançament de disc i dels 100 metres lliços respectivament. Sara Gómez va ser sisena en el triple salt i Juan Antonio Cifuentes vuitè en el llançament de disc.

L'atleta Sonia Rodríguez va ser quarta en els 400 metres lliços i Javier Ramos cinquè en els 100 metres lliços i sisè en els 200 metres lliços. •

I Balls de saló

El conjunt d'Il·lusió Pel Ball segones de Catalunya

El conjunt de l'Associació Cultural Il·lusió Pel Ball format per Marta, Cristina, Laura, Estela, Tania, Bea, Silvia i Lorena van aconseguir el passat mes de maig la segona posició del Campionat de Catalunya de Balls Llatins a la categoria de formacions que es va celebrar el 4 de juny a Sant Boi. Les noies pratenques van aconseguir aquest guardó després de realitzar un excel·lent exercici de coreografia i ball. •

El Pratenc AA vive los mejores y los peores momentos de su historia

Tras 27 años de vida, el Pratenc Associació d'Atletisme se encuentra en uno de los momentos más críticos de su historia. Después de la dimisión de la hasta ahora junta directiva e iniciado el proceso electoral, no se ha presentado ninguna candidatura a la presidencia del club. Ahora, si nadie lo remedia podría darse la circunstancia que el día 1 de septiembre, el club no iniciara sus actividades y se disolviera la escuela y el club de atletismo.

Todo esto, precisamente en el instante que la entidad se encuentra en el mejor momento deportivo de su historia. Por primera vez se ha superado la cifra de los 200 atletas, el equipo femenino se encuentra en 1ª División, el masculino en 2ª y el aumento constante del número de medallas en los diferentes Campeonatos de Cataluña y de España. En resumen, hablamos de uno de los clubes más importantes de Cataluña.

Ante esta gran prosperidad deportiva del atletismo local, la pregunta es obligada: ¿Por qué nadie quiere hacerse cargo del club? Fácil, el gran volumen de trabajo y los escasos recursos técnicos y económicos hacen difícil que alguien quiera ponerse al frente de una entidad "discriminada". El Pratenc ha crecido desproporcionalmente y los recursos propios no pueden autogestio-

nar hoy en día la entidad. El sacrificio diario de directivos, padres y deportistas no son suficientes para tirar de un carro que ha sido minusvalorado desde el Ayuntamiento el cual siempre ha estado dando largas a los proyectos planteados desde la entidad.

De qué sirve invertir tantos recursos económicos en una instalación deportiva como las pistas de atletismo Moisés Llopart del CEM Sagnier (de la que estamos orgullosos), si falta un proyecto deportivo local a nivel de atletismo y no existe la voluntad política de potenciar el atletismo local. El atletismo y más concretamente la marcha ha sido el deporte más internacional y que más éxitos ha cosechado El Prat en toda su historia. Llopart, Marín, Alcalde, Plaza, etc... han llevado el nombre de nuestra ciudad a citas inigualables hoy en día por ningún otro deporte. Sin embargo, eso que se rememora cuando interesa, nadie lo fomenta. ¿Quién está haciendo algo para que en El Prat, cuna de la marcha nacional, se haga marcha? ¿Qué se está haciendo para que una entidad de esta categoría siga compitiendo en el lugar que le corresponde?

Alguien tiene que reflexionar y darle una solución rápida y convincente al problema. El Prat y el Pratenc AA se lo merecen.

TONI ESPIGARES

I Voleibol

El CV Prat femení salva la categoria

MIRIAM ROURES / El primer equip femení del CV Prat ha aconseguit mantenir la categoria i jugarà la temporada vinent una altra vegada a la Primera Divisió Catalana.

Les noies entrenades per Albert Roures van finalitzar terceres en la fase de permanència per darrera del CV Vall

Boníssim final de temporada que contrasta amb el pobre inici de campanya

d'Hebron B i el CV Monjos. En l'últim encontre de la segona lligueta el Prat va sortir derrotat per 3 a 0 a la pista del Grupclima Mataró, a part d'aquesta derrota no es va produir l'esperada ensopegada del CV Monjos que disputava l'última jornada a casa davant el CV Vall d'Hebron B, les locals van aconseguir la victòria per 3 a 0.

Després d'aquesta segona fase de grups, el Prat havia de disputar la promoció de permanència davant el CV

Tàndem AVAP de Girona, equip de Segona Catalana que jugava per aconseguir l'ascens. El resultat al partit d'anada a pista gironina va ser immillorable aconseguint una gran victòria per 0 a 3. Un gran joc el desplegat per l'equip pratenc i que ha estat molt difícil de veure durant tota la temporada i que ha arribat en el millor moment possible. Després d'aconseguir aquest gran resultat el partit de tornada es presentava com a un tràmit, ja que només aconseguint un set l'eliminàtoria quedava guanyada. I és el que es va aconseguir en el partit disputat a les pistes del Julio Méndez, el primer set el partit ja estava a la butxaca i ara era hora de relaxar-se i gaudir jugant. El tècnic pratenc va introduir molts canvis en els sets següents i l'equip ho va patir perquè el Girona es va posar amb dos sets iguals en el marcador. Finalment les ganes d'acabar la temporada amb victòria van poder i el conjunt del Prat va endur-se el cinquè i definitiu set i el partit. El Prat va guanyar la tornada de la promoció davant el Girona per 3 a 2. Boníssim final de temporada que contrasta amb el pobre inici de campanya. •

I Taekwondo

Medalla de bronze de Tamara Good en la Copa del Rey

DELTA / Tamara Good volvió a brillar con luz propia obteniendo la medalla de bronze en la Copa del Rey celebrada el pasado 7 de junio en Alcobendas (Madrid). La taekwondoca del Gimnasio Studio volvió a demostrar su buen estado de forma cosechando un nuevo metal para la entidad pratense.

Por su parte cabe destacar también la gran actuación de las cadetes Laia Martínez y Alba Romero que consiguieron las medallas de plata y bronce, respectivamente, en el Open de Mónaco celebrados el 6,7 y 8 de junio en el Principado. •

Las tres pratenses del Gimnasio Studio en Mónaco: Laia Martínez (plata), Alba Romero (bronce), mientras que Elvira Gómez cayó en primera ronda.

I Poliesportiu

Trobada de Centres Educatius per fer esport

DELTA / Per tercer any consecutiu es va celebrar el 28 de maig la Trobada de centres d'educació del Prat de Llobregat al Complex Esportiu Municipal Sagnier. Aquesta, és una jornada lúdico-esportiva organitzada per la Secció d'Esports del Ajuntament del Prat amb la col·laboració del Consell Esportiu del Baix Llobregat. L'objectiu és bàsicament recreatiu sense oblidar la part pedagògica del treball amb equip i la interacció amb alumnes d'altres escoles.

Enguany s'han inscrit gairebé 600 nens i nenes dels centres: IES Salvador Dalí, CEIP Jacint Verdaguer, CEIP Jaume Balmes, CEIP Joan Maragall, Col·legi Seda, Col·legi Mare de Déu del Carme, IES Illa del Banyols, CEIP del Parc, IES Estany de la Ricarda, Col·legi Nostra Senyora del Mar, CEIP Sant Cosme i Sant Damià i del IES Dr. Trueta.

Els participants van jugar a Voleibol, Korfbal i Shootball, tots esports d'equip que fomenten la col·laboració, amb equips mixtes i on no hi van haver classificacions. Els alumnes van gaudir a més d'una espectacular zona d'inflables i d'un espectacle de ball. •

Apropar al nostre espai a internet
periodicdelta.blogspot.com

TEMA SISTEMAS ABIERTOS S.L.

C/ Víctor Casanovas, 15-17 (tda.1) • 08820 El Prat de Llobregat

Telf. 93 379 15 98 • 93 479 20 59 • Fax. 93 479 22 65

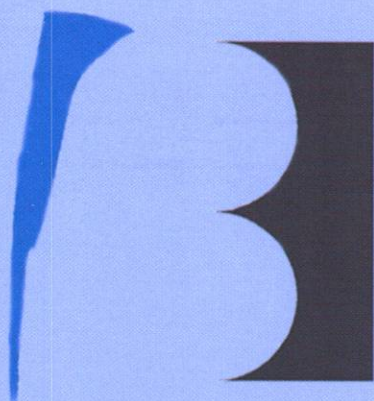
e-mail: infor@temasisa.com • web: <http://temasisa.com>

- ✓ Ordenadores
- ✓ Impresoras
- ✓ Software
- ✓ Redes Locales
- ✓ Internet
- ✓ Consumibles
- ✓ Videoconsolas
- ✓ Juegos

25è

ANIVERSARI

Gràcies per la vostra confiança

BALTASAR

MEDIADORES DE SEGUROS

REGISTRE MARCA PATENTADA M-2761494-8

*Felicita a tots els jugadors, tècnics, directius
i aficionats del*

A.E. Prat pel seu ascens a Tercera Divisió

A.E. Prat Juvenil pel seu ascens a la Lliga Nacional

Juventud Prat pel seu ascens a Primera Regional

Baltasar sempre al costat de l'esport

OFICINA ÚNICA

Av. Verge de Montserrat, 38 · El Prat de Llobregat · Telf. 93.370.02.99 · Fax. 93.370.06.06
e-mail: baltasar@baltasarseguros.com · www.baltasarseguros.com

Horaris: Matins de 9h a 14 h. · Tardes de 16 h. a 20 h. Excepte divendres de 9h. a 14 h. i de 16 h. a 19 h.

I Patinatge de velocitat

Kepa Caballero es penja dues medalles a la Copa Amèrica

DELTA / Els patinadors de la selecció catalana formada en la seva majoria per pratencs van sumar uns excel·lents resultats a la IX edició de la Copa Amèrica que es celebrà l'última setmana de maig a Barrancabermeja (Colòmbia). Aquesta vegada sí, que el paper del combinat català va ser exitós degut al gran nivell que es va donar cita a Colòmbia a on va estar lo millor del patinatge mundial

Kepa Caballero va ser l'heroi de la selecció catalana ja que va assolir la medalla d'or a la prova de circuit i la medalla d'argent a la de marató.

Els patinadors catalans van patir al llarg de la competició tan de les altes temperatures com de la pluja colombiana.

Destacar el quart lloc de Sandra Gómez als 1.000 metres i a la prova de marató femenina. •

Kepa Caballero, durant una de les competicions.

G.Y.M Studio
Fran Martín

Fitness · Pesas · Monitor personal · Preparación Física · Aerobic · Sauna · Masaje deportivo · Dietas (personalizadas) · Taekwondo (infantil y adultos) · Hapkido · Aikido

Horario: Lunes a Viernes de 8 a 12 h. y de 15 a 22 h.

C. Jaime Cananovas, 102-104 · 93 379 67 53 · gimstudio@terra.es

JOBLANC

Neteges industrials tècniques
Servei 24 hores per a comunitats

- Sifons
- Desembussos-Clavegueram
- Fosses sèptiques
- Inundacions de pàrquins, etc...

Telf. 675 27 52 52

CURS ESCOLAR

SERVEI SECRETARIA

Castella, 27 - Tel. 93 379 37 49 - El Prat de Llobregat

Club del Llibre

12% Dte. llibres Text
al reservar els llibres,
podràs obtenir també
el **10% Dte.** en tot
el material escolar

Escoriza vuelve a ganar con récord incluido

DELTA / Por tercer año consecutivo Jordi Escoriza volvió a ganar la Cursa Delta Prat que este año cumplía su novena edición, después del parón de la edición pasada. Escoriza pulverizó el récord de la prueba que el mismo ostentaba desde el 2005, dejándolo en 32:08 y rebajándolo en 15 segundos la anterior marca. Raúl Fernández del Canguro AAC y el corredor del Pratenc AA, Sergio Enríquez (primer corredor local) cruzarían la meta en segundo y tercer lugar, respectivamente, llegando a 51 y 59 segundos del vencedor de la prueba. Por lo que respecta a las féminas; Montserrat Cinca volvió a brillar y aunque sin realizar una buena marca 39:38 se impuso con claridad. En segundo lugar llegó la pratense Sónia Giménez (41:41) y tercera Elisabeth Bosch (43:55)

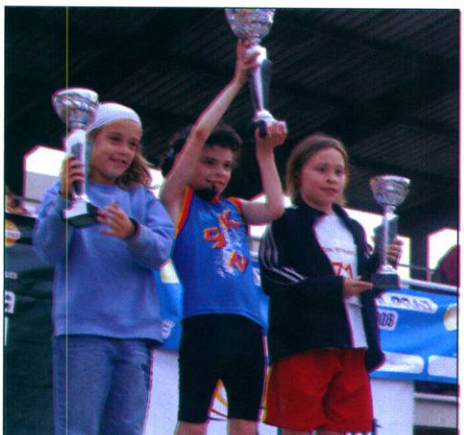
La organización de la cursa a cargo del Periòdic Delta y el Pratenc AA volvió a dar el protagonismo a los más pequeños con la disputa de tres carreras de 400, 1000 y 1500 metros, aproximadamente, según edades y logrando animar al numeroso público asistente que se dio cita en las Pistas Moisés Llopart del CEM Sagnier, lugar de llegada y salida de la prueba atlética. •

Una vez más, la convocatoria deportiva realizada por el Pratenc y el Periòdic Delta fue un éxito de participación en todas las categorías. Grandes y pequeños disfrutaron de una nueva edición de la Cursa, que este año ha alcanzado la novena edición y ya es todo un clásico del deporte local.

Sonia Giménez y Sergio Enríquez, ganadores locales

El vencedor, Jordi Escoriza.

La nostra platja és única, cuidem-la!

Fes servir les passeres de fusta per protegir les dunes, la vegetació i la fauna.

Utilitza els contenidors de recollida selectiva.

Acosta-t'hi a peu, en bicicleta o en transport públic.

Quan vinguis a pescar, respecta les zones i els horaris. I no t'oblidis els hams a la sorra.

Consulta qualsevol dubte que tinguis a les informadores i informadors ambientals que la recorren cada dia.

